Fra områdepræsidentskabet

Sådan gøres feriedage til hellige dage

Præsident Carlos E. Asay

Tider og stunder

Der står skrevet: »Alt har sin stund og hver en ting under himmelen sin...« (Prædikeren 3:1). Blandt de mange tider og stunder, som prædikeren nævner er følgende modsætninger:

* Tid til at plante, tid til at (høste),
* tid til at græde og tid til at le,
* tid til at tie og tid til at tale,
* tid til at flænge og tid til at sy.

(Prædikeren 3:1-8)

Disse modsætninger minder os om, at omskiftelser er livets krydderi. Hvis vi ikke smager vinter, vil sommeren miste sin velsmag. Uden arbejdets salt ville vi ikke fuldtud kunne påskønne den søde fritid - og sådan er det med alle de tider og stunder, som Gud har givet os for at gøre livet interessant og tiltalende.

Tid til at opbygge

Disse ord sagde prædikeren om en tid, som vi allesammen oplever, når vi nærmer os helligdage eller ferietiden i Europa. Det er netop sådanne dage, der er en »tid til at opbygge«.

Vi har alle sammen »gode« og »dårlige« dage - stunder, hvor vi er stressede og stunder, hvor vi føler os afslappede. Men det er som om, livets pres har en tendens til næsten at nå bristepunktet. Og hvis vi ikke rigtigt bliver lettet for sådanne pres, kan det få alvorlige fysiske, mentale og åndelige konsekvenser.

Jo - vi kan da finde lindring én gang om ugen. Vi kalder det Sabbater. Det er vores hviledage, som hjælper os igennem »arbejdsåret«. Men ind imellem, har vi brug for en længere pause, hvor vi for alvor kan få mulighed for at stive os af både åndeligt og fysisk. Sådanne pauser får vi i form af de såkaldte skæve helligdage og ferier.

Advarselsord

Vi nyder disse helligdage og ferier. Vi håber og beder til, at de hellige overalt vil nyde disse forfriskende og opbyggende ferier. Men samtidig vil vi gerne give udtryk for en vis bekymring. Vi er bekymrede for, at nogle af de hellige vil følge verden og søge underholdning og fornøjelser, så de glemmer Gud for en tid. Dem vil vi gerne advare og på det kraftigste opfordre til at tage Gud, evangeliet og det guddommelige med i alle deres planer for deres personlige og familiens ferier og fridage. Hvis de ikke gør det, vil disse feriedage vise sig at være ødelæggende for både sjæl og legeme fremfor at opbygge.

Forslag

Det var vigtigt, at Kristus for en tid trak sig tilbage fra folkemængden for at opbygge sig. Hans »stunder« i ørkenen, på havet og i Getsemane have gav ham tid til at meditere, bede og bønkalde sin Fader, for at få yderligere kundskab og styrke, så han kunne fuldføre sin mission på jorden. Burde vores »tid til at opbygge« eller vores fridage ikke øve den samme indvirkning på os? (se Mattæus 4:1-11; 14:22-23; 26:36-46).

Her følger ti forslag, som I kan tænke nærmere over. Hvis I følger disse forslag, vil I kunne nyde den opbyggende tid og få de fornyede kræfter, som burde kunne opnås på enhver hellig- eller feriedag.

1. Aftal med andre, at de overtager jeres opgaver i ward eller stav, i den tid hvor I er væk hjemmefra. Efterlad ikke klasser uden lærere eller opgaver, der ikke er udført.
2. Forsøg at komme i Kirken hver søndag, hvor I end befinder jer under rejsen eller opholdet. Før I rejser hjemmefra, kan I finde ud af, hvor kirkerne ligger og hvornår de afholder møder.
3. Sørg for at bede jeres familiebønner og afholde familieaftener, uden afbrydelse undervejs.
4. Sørg også for at afsætte tid til at studere skrifterne i jeres daglige planer. Der er ikke meget, der virker så fornyende for legemet og så opbyggende på ånden som at læse i skrifterne på et tilbagetrukket sted.
5. Husk altid, hvem du er, hvad du repræsenterer og vær et forbillede for de retfærdige. Forsøg undervejs at få anbragt en Mormons Bog, få en henvisning til missionærerne eller udføre en anden missionsopgave.
6. Besøg et tempel, dersom du kommer i nærheden af et sådant. Afsæt tid til en enkelt session og til at gå en tur rundt på tempelpladsen.
7. Før dagbog eller optegnelser over jeres rejser, især hvis I besøger steder, der har en historisk betydning for familien. Tag ind imellem billeder og køb postkort og sæt dem i et album, så I har en erindring om jeres oplevelser.
8. Giv jer tid til at komme jeres ægtefælle og/eller børn nærmere. Der er ikke mange samtaler, der er så opløftende og oplysende, som dem man fører under en spadseretur på en landevej hånd i hånd med sin elskede.
9. Prøv at gøre nogle kristne tjenestegerninger hver dag overfor en fremmed eller et familiemedlem. Enhver god gerning, vi udfører for eller sammen med andre, letter hjertet hos en eller anden og styrker os selv.
10. Giv jer tid til at »snuse til roserne« undervejs og lad naturens undere minde jer om, at det altsammen vidner om, at »der er en allerhøjeste Skaber« (se Alma 30:44).

Vore feriedage kan også blive hellige dage for os, dersom vi bestræber os på at gøre dem så hellige for os og vores familie som muligt. Det kan vi, hvis vi følger ovenstående forslag. Og gør vi det, så vil vores feriedage bringe os den søde forfriskning og give os minder, som vi alle sammen har brug for og længes efter. □

Se bl.a. i Kirkenyt:

Fra det europæiske områdes repræsentanter for hovedbestyrelserne:

Hovedbestyrelsernes repræsentanter i Europa fra venstre Marilyn J. Lasater, Colleen W. Asay og Helene Ringger.

Inden længe er det september og oktober - og tiden er inde til børnenes nadvermødeprogram »Jeg er Guds kære barn«. Alle primarybørnene bør deltage i programmet. Børnene vil forhåbentlig komme til at forstå hele emnet i løbet af de resterende måneder, inden programmet afholdes, i kraft af den undervisning de får, og de sange de skal lære til dette dejlige program, så de er godt forberedte til at yde deres indsats i programmet.

Formålet med dette program er at øge hvert eneste barns selvagtelse ved at lære dem, at vi er Guds børn, og at vor himmelske Fader og Jesus Kristus elsker os.

Det er vigtigt, at I har gode følelser for jer selv og jeres kaldelse i Primary, for at I på den mest effektive måde kan hjælpe børnene til at have gode følelser for dem selv. De følelser, I har for jer selv, øver en direkte indflydelse på, hvor højt børnene agter sig selv, og det vil til gengæld påvirke andre afskygninger af deres liv. Næsten ethvert andet behov kommer i anden række. Man udvikler stort set de positive følelser for sig selv gennem nære forhold og oplevelser med betydningsfulde mennesker i éns liv - såsom familie, venner, bekendte, kirkeledere og lærere.

Jesus sagde: »En ny befaling giver jeg jer, at I skal elske hverandre: ligesom jeg har elsket jer, skal også I elske hverandre« (Johannes 13:34).

Primarylærere må nødvendigvis elske enhver elev i sin klasse, og ikke kun dem, det er nemt at holde af. Det er til tider en virkelig udfordring, at elske dem der forstyrrer, er urolige eller måske skaffer os vanskeligheder af den ene eller den anden art. Det er vort ansvar at opbygge hvert eneste barns selvagtelse og gode følelser for dem selv.

Primaryledere og lærere kan gøre en hel del til at få børn til at opbygge selvagtelse. De kan være eksempler for børnene, ved at vise selvtillid, være venlige, føle sig sikre i forholdet til børnene og give sig tid til at vise hvert enkelt barn kærlighed.

Her følger en liste med forslag til, hvordan primaryledere og lærere kan hjælpe børnene til at øge deres selvagtelse i Primary.

HUSKER JEG AT –

1. hjælpe hvert barn til at føle sig afholdt og velkommen?
2. nævne hvert barn ved navn?
3. få noget at vide om hvert barns interesser, hobbies, bedrifter og vigtige begivenheder i deres liv?
4. forsøge at benytte min viden om hvert barn under mit samvær med dem?
5. behandle hvert eneste barn med respekt og høflighed?
6. hjælpe hvert barn til at erkende sine anstrengelser, at se sine resultater og føle godt ved dem?
7. hjælpe hvert barn til at yde vellykkede bidrag i klassen og erkende sine bidrag?
8. planlægge, at hvert eneste barn i klassen får mulighed for at deltage?
9. få børnene til at skiftes til at være klassepræsidenter, dørvogtere eller hjælpe læreren én søndag ad gangen.
10. give hvert barn mulighed for at bære sit vidnesbyrd i klassen?
11. acceptere hvert barn, som de er, uanset deres opførsel?
12. rose, når som helst det er muligt?
13. forsøge altid at være glad og smile?
14. lade hvert barn gøre det, som de kan, selv, så de kan udvikle uafhængighed, selvtillid og selvagtelse?
15. minde hvert eneste barn om, at de er specielle, har særlige talenter og evner, som de kan bruge sammen med andre?
16. opmuntre hvert barn til at tjene og hjælpe andre?
17. lytte med hjerte, sind og øjne?
18. følelser er noget der kommer til én - man lærer dem ikke?
19. sammenstille mine forventninger til børnenes udvikling med deres udviklingstrin og personlige behov?
20. værdsætte hvert barns arbejde og anstrengelser?
21. tale kun positivt om hvert barn?
22. sige »jeg elsker dig« med fuld overbevisning?

Der er ikke nogen vigtigere kaldelse i Herrens kirke end at arbejde i Primary og hjælpe hjem og familier med at udvikle vore kommende ledere. Må I være velsignede i forbindelse med Primarys nadvermødeprogram og i jeres kaldelser i Primary. □

Colleen W. Asay
Helene Ringger
Marilyn J. Lasater.

Forløs de døde

Tempeltjeneste i Stockholm.. Ifølge tallene fra Stockholm var der ultimo maj udført for Aarhus stav:
1509 endowment.
for Københavns stav:
1900 endowment.

Hertil kommer dåb, beseglinger og andre ordinancer som ikke er med i statistikken.

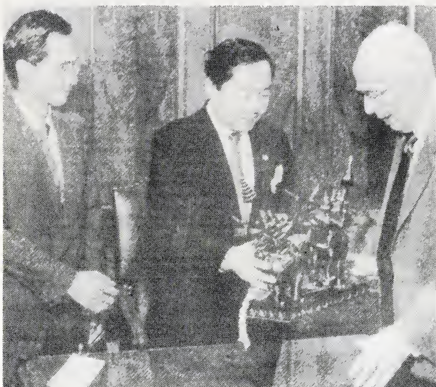
Aarhus stavs tal er på nuværende tidspunkt lidt lavere end sidste års mens det for Københavns stav er lidt højere, men året er kun »lige« begyndt og i sommerperioden skal der nok komme mange til det smukke tempel i Väster Hanninge. □

Månedens spørgsmål:

Hvem var den første der blev døbt efter Joseph Smith og Oliver Cowdery?

Se svaret på side XXIV

Besøgende fra Thailand hos Det Første Præsidentskab

To af de thailandske ledere overrækker præsident Ezra Taft Benson en statuette, som repræsenterer deres lands kunst og historie. (Foto: Don Grayston).

Det Første Præsidentskab fik den 22. marts overrakt en statuette af 14 regeringsfolk, der besøgte Salt Lake City.

»Formålet med besøget var en øget påskønnelse og forståelse mellem Thailand og Kirken,« siger W. Boyd Christensen, som var vært for gruppen, de fire dage de rejste rundt i Utah.

Statuetten, som præsident Ezra Taft Benson fik overrakt, forestiller to thailandske krigere ridende på elefanter, hvilket repræsenterer thailandsk kunst og historie, siger bror Christensen.

Mens gæsterne var i Utah, var Chaiyapak Sirwat, som er sekretær til undervisningsministeren, deres leder under besøgende på Temple Square, i slægtshistorisk bibliotek, på Kirkens museum for kunst og historie og på BYU.

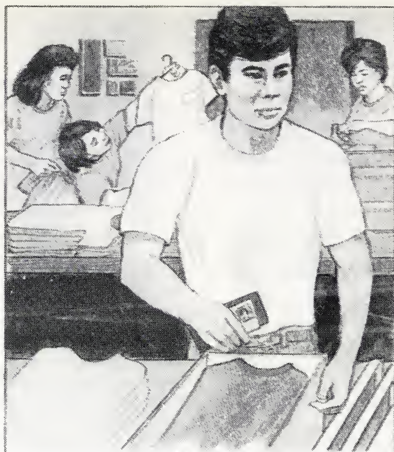
De mødtes også med Kirkens og regeringens embedsmænd til en reception.

»En af de største nydelser under besøget, var turen til Snowbird, hvor gæsterne fik en tur i bjergbanen og kastede deres første snebold,« sagde bror Christensen.

Et andet af højdepunkterne på turen var en ægte thailandsk middag, der var så gennemført, at selv underholdningen var thailandsk. Middagen, sangnumrene og dansene blev fremstillet af syv medlemmer fra den thailandske gren i Salt Lake stav.

Den 23. marts rejste de thailandske gæster til Los Angeles, hvor de besøgte andre af Kirkens faciliteter. Sidste del af deres rejse gik til Hawaii, hvor de var gæster på BYUs afdeling på Hawaii.

»Vore gæster reagerede meget positivt,« sagde bror Christensen. »De var meget taknemmelige og så ud til at nyde hele turen.« □

Han tabte sit kørekort

Tiden var inde til, at ældste Benjamin N. Johnson fra Midway i Utah snart skulle rejse hjem. Hans oplevelser som missionær i Korea missionen i Seoul havde været vidunderlige, ja nærmest mirakuløse. Men hvad han ikke vidste var, at han før sin hjemrejse den 7. marts ville få endnu en oplevelse, som ville styrke hans vidnesbyrd.

»Under nadvermødet den sidste uge hørte jeg telefonen ringe,« skrev han hjem til sine forældre i ugens brev. »Da jeg sad nærmest bagdøren i Kirken, gik jeg ud i hallen og tog telefonen. Det var en mand, som fortalte, at han havde læst Mormons Bog og gerne ville tale med os, om det han havde læst. Vi modtager ikke sådanne opringninger hver dag, så vi traf aftale med ham til den selvsamme aften. Da vi kom, trak han en kæmpestor konvolut frem og fortalte os en interessant historie.«

Den historie, som Park Jeong Gak fortalte, var virkelig meget interessant. Han arbejdede i et textilfirma i Seoul, og for et par måneder siden tabte han sit kørekort ned i en kasse med T-shirts, som han var i færd med at pakke. Da Gak opdagede, at han havde tabt sit kørekort, havde han ingen mulighed for at spore, hvor kassen var, og han indså, at han formodentlig aldrig ville se kørekortet mere.

Men et par uger senere modtog Gak en stor konvolut. Den indeholdt kørekortet, som han havde mistet, en seddel, skrevet på engelsk, samt en Mormons Bog på koreansk!

Roger Andrus, der er medlem af Jordans nordre 3. ward i Jordans nordre stav i Salt Lake, havde modtaget kassen med bluser og fundet Gaks kørekort. Han fik fat i en Mormons Bog på koreansk og sendte den sammen med kørekortet.

Gak kunne ikke ret meget engelsk, så det tog ham en rum

tid ord for ord at få oversat sedlen, Andrus havde sendt. Det gjorde et dybt indtryk på Gak, at Andrus var så pligtopfyldende, at han sendte kørekortet tilbage, så han gik omgående i gang med at læse bogen. Han fik fat i telefonnummeret til Kirkens lokale mødested og ringede for at få mere at vide.

»Jeg rejste hjem, før bror Gak havde fået alle lektierne,« fortalte Johnson. »Der var truffet aftale om den tredie lektie, da jeg rejste. Jeg ved ikke, hvorvidt han blev døbt eller ej, men jeg ved at bror Andrus ... så en mulighed for at missionere, og han benyttede den. Som følge af dette, lærte en mand i Korea om evangeliet.« □

Kellene Ricks, Church News.

En usædvanlig frimærkesamling

Strasbourg, Frankrig. En særlig frimærkesamling blev fornylig udstillet i Strasbourg i en sdh-bygning. Det blev af en avis omtalt som en af de mest enestående udstillinger i Alsace-området og i Frankrig. Jean Paul Schaeffer, som er medlem af Kirken, viste sin samling af 4000 frimærker fra hele verden. Hans samling hjælper med til at forstærke budskabet om at de sidste dages hellige tror på Kristus, eftersom hele samlingen består af mærker om og med Frelseren og hans fødsel. I samlingen findes også et mærke fra 1898 udgivet i Canada, og der er mærker fra ialt 7 byer der hedder Betlehem inklusive det Betlehem vi kender som stedet, hvor Jesus blev født. De andre byer ligger bl.a. i USA, England og Schweiz. □

Rådgiver i Sverige

I Kristianstad i Sverige er en tidligere københavner Lars Gram kaldet som rådgiver til grenpræsidenten Bjørn Eriksson. Vi ønsker Lars Gram Herrens velsignelser til at kunne virke med flid og iver for herrens sag i Sverige.

Kyrkonytt, Nordstjärnan. □

Overtro eller ...

Da jeg sidst havde et par feriedage, besluttede jeg at dem ville jeg tilbringe på Landsarkivet i selskab med mine aner. I alle de år jeg har lavet genealogi - ca. 14 år - har jeg gjort ihærdige forsøg på at finde min tip-tip-oldemor. Det eneste jeg vidste om hende var, at hun var født i København, og at hendes alder var forskellig i hver folketælling, og at de to ældste af hendes børn ligeledes var født i København. Da vielsen ikke var foretaget i det sogn hendes mand var født i, og som de iøvrigt var bosat i resten af deres liv - var det nærliggende at tro, at den måtte være foretaget i København også. Alle der har prøvet at skulle finde nogen i København, ved hvor mange sogne der er, og i hvert sogn var jeg nødt til at gennemgå 5 år - p.g.a. folketællingernes oplysninger angående hendes alder - så det var meget tidskrævende og iøvrigt uden noget resultat.

Dennegang følte jeg, at nu måtte jeg finde hende eller bare et spor, der kunne fortælle mig, hvor jeg ellers skulle lede. Jeg stillede mig foran reolen med de københavnske sogne og bad om, at hvis jeg skulle finde noget om hende, hvilket sogn skulle jeg så tage. Jeg fik da det svar, at jeg skulle taget et bestemt sogn, og naturligvis - men alligevel så utroligt - fandt jeg dem viet i dette sogn. Det ene af børnene var født der, og min tip-tip-oldemor var konfirmeret samme sted. Og så lukkede arkivet. Kun de, der har prøvet det, kan forestille sig, hvor frygteligt det er at skulle gå derfra, men det får i hvert tilfælde én til at komme hurtigt tilbage. Og tilbage kom jeg - meget hurtigt. Hun var ikke født i det sogn, men da jeg havde fået hjælp fra min himmelske Fader sidste gang på en så klar måde, og da jeg stadig følte meget stærkt, at nu SKULLE hun altså findes, ja, så benyttede jeg samme metode. Endnu engang stillede jeg mig op foran reolen og spurgte om, hvor jeg kunne finde hende, hvis det var Herrens mening. Endnu engang kom svaret klart til mig om et andet sogn, og der sad jeg så med »gåsehud« og tårer i øjnene med min tip-tip-oldemors fødsels- og dåbsindførsel fuld af glæde, taknemmelighed og ydmyghed over dette sidste store vidnesbyrd om genealogi og vor himmelske Faders kærlige hjælpsomhed.

Jeg ved, at Ellen Kirstine Jacobine Clausen Møller er en speciel person, og jeg ser det som mit privilegium i nær fremtid, at kunne få lov til at tage til templet for hende.

Jeg ved at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er Guds eneste sande kirke på jorden, og det bliver hele tiden bekræftet i mit hjerte gennem små og store vidnesbyrd. □

Birgit Bendeke

680 undersøgere til konference

La Lima, Honduras. Ved en nylig afholdt stavskonference var der 2066 til stede og heraf var de 680 undersøgere som var inviteret af missionærer, medlemmer og andre undersøgere, fortalte præsident Lehi Gracia, missionspræsident i Honduras.

»Alle undersøgerne fik et eksemplar af Mormons Bog med et indlagt vidnesbyrd,« fortæller han videre. Staven, der har 50 stavsmissionærer, vil sandsynligvis få 100 nydøbte alene i denne måned.

»Konferencen var så stor at den måtte afholdes i 3 lokaliteter så medlemmerne ikke behøvede at rejse så langt,« sagde han.

I løbet af de næste uger vil de 50 stavsmissionærer opsætte plakater og andet materiale, der har med Mormons Bog at gøre, på pladser overalt i området. Præsident Gracia siger, at omkring 83% af missionærerne i Honduras er fra Mellemamerika. □

Hvis et ægtepar er sande mod deres pagter har de krav på velsignelsen i det celestiale riges højeste herlighed. I dag kan disse pagter kun indgås ved at tage til Herrens Hus.[23]

EZRA TAFT BENSON

Regionalrepræsentanternes seminar

Kom til Kristus

- gennem Kirkens mission

Medlemmernes opmærksomhed skulle igen rettes mod emnet: »Kom til Kristus gennem Kirkens mission« blev det fremhævet ved regionalrepræsentanternes årlige seminar den 31. marts.

»I dag,« sagde præsident Howard W. Hunter, som ledede mødet, »giver vi ikke instruktioner om noget væsentligt nyt. Vi fremhæver simpelthen igen alt det som vi før har belært om«.

Præsident Ezra Taft Benson deltog også i mødet, der fandt sted i Kirkens kontorbygnings auditorium. Dette seminar afholdes hvert år i forbindelse med aprilkonferencen for at oplære regionalrepræsentanterne, som samles her fra hele verden.

Talere ved seminaret var præsident Gordon B. Hinckley, præsident Thomas S. Monson og ældste Howard W. Hunter præsident for de Tolvs Råd. Foruden disse deltog også ældsterne Boyd K. Packer, Marvin J. Ashton, Tom L. Perry, James E. Faust, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson og Joseph B. Wirthlin alle fra de Tolvs Råd. □

Præsident Ezra Taft Benson og præsident Thomas S. Monson.

Kærlighed er katalysatoren der ansporer til reaktivering

I sin tale stillede præsident Monson dette spørgsmål:

»Hvad anser du for at være den største udfordring som Kirken står overfor i dag?«

Præsident Monson svarede selv således: »Et enkelt svar vil ikke være tilfredsstillende. Mine tanker drejer sig om de tragiske tab der kommer når unge mænd går fra det Aronske Præstedømme og den effekt som livets besværligheder har på så mange.

Når en ung mand er tabt, betyder det tab af en ung missionær, et tempelægteskab er ødelagt og endnu en er optaget i de vordende ældsters svulmende rækker.

Dette problem må der ses på og det nu! Biskoprådet har ikke noget større ansvar end at præsidere over Det Aronske Præstedømme i wardet.

Som biskop fandt jeg engang en søndag morgen en af disse unge der skjulte sig i en smøregrav. Drengens aktivitet i Kirken øgedes dramatisk efter dette. Familien flyttede fra wardet, men to år senere modtog jeg en invitation til den unge mands farvel-møde, han skulle på mission.

I sin tale sagde den unge mand at vendepunktet i hans liv kom den dag da biskoppen fandt ham i smøregraven og udfordrede ham til at deltage i sit præstedømmes møde.

Jeg lærte selv meget af denne oplevelse. Jeg lærte fx at undervisning ikke altid foregår fra talerstolen, ejheller i klasseværelset. Der er muligheder for undervisning selv i en smøregrav en søndag morgen.

Men der er en anden udfordring skjult i det stadig voksende antal af vordende ældster.

Deres sjæle er kostbare og deres fremtid kan blive lys. Til tider kan de udfriende anstrengelser synes frugtesløse og mismod kan blive resultatet. Kærlighed er her den ingrediens der behøves allermest, som katalysatoren til at anspore til reaktivering i Kirken.

Under mine mange besøg til konferencer i hele verden har jeg noteret mig 4 faktorer som har bidraget til succes i anstrengelserne med at reaktivere medlemmer: arbejdet blev udført på wardsniveau, biskoppen blev involveret, inspirerende undervisning blev tilvejebragt, og de største anstrengelser blev rettet mod små grupper.

1. Arbejdet på wardsniveau. Det er vigtigt at bringe disse brødre og søstre sammen på et sted der på en eller anden måde er velkendt for dem. Fx kirkebygningen, hvor deres børn blev velsignet, eller hvor de selv optrådte på scenen, vil være et passende sted. Fremmede omgivelser, ukendte ansigter og en frygt for det man ikke er kendt med, kan modarbejde fremgang og skabe frustrationer over de bedste planer.

2. Involvering af biskoppen er i høj grad ønskværdig fordi hovedparten af de vordende ældster er i det Aronske Præstedømme og er derfor biskoppens ansvarsområde.

3. Med hensyn til belæring så mindes jeg en udtalelse der kom fra ældste Mark E. Petersen og som går ud på, at hvis et vidnesbyrd om evangeliet kunne fremkaldes hos mindre aktive brødre, så ville deres tilbagevenden ske hurtigere og ville vare.

4. Med hensyn til det fjerde punkt så har det vist sig at en positiv anstrengelse for at bringe så få som muligt ad gangen til at være aktive, sædvanligvis har størst succes.« □

Præsident Gordon B. Hinckley.

Regionalrepræsentanternes seminar

»Fællesskab med omvendte, ræk ud til de enlige og de uaktive«

At blive venner med de nyomvendte og række ud i kærlighed til medlemmer der er blevet uaktive var temaet i præsident Hinckleys tale til regionalrepræsentanterne. Han talte også om at give de enlige voksne medlemmer i kirken en udfordring til at påtage sig ansvar, men også give dem den gave der hedder påskønnelse.

»I al almindelighed kan man sige at der er større aktivitet i Kirken i dag end der har været de sidste 50 år, uanset det faktum at vores aktivitet strækker sig over store områder i verden.

Vi har al mulig grund til at føle os opmuntrede, men hver eneste nyomvendt hvis tro bliver kold er en tragedie. Ethvert medlem der falder tilbage til det forrige liv bør være genstand for alvorlig overvejelse. Herren forlod de 99 får for at finde det ene der var gået tabt. Hans bekymring for det borteblevne var så alvorlig at han gjorde det til grundideen i en af sine store belæringer. Vi må hele tiden gøre kirkeledere og medlemmer opmærksomme på den vægtige forpligtelse til at skabe et fællesskab på en virkelig varm og vidunderlig måde med dem som kommer ind i Kirken som nyomvendte, men vi må også i kærlighed række ud og nå alle dem som af en eller anden årsag fortaber sig i de passives skygger.

Omkring en tredjedel af den voksne medlemsskare er enlige voksne. Deres antal er så stort og deres problemer så alvorlige at vi ikke bare kan se bort fra dem. Lad os ikke sætte dem i bås, for blandt de enlige voksne træffer vi mænd og kvinder som er sønner og døtre af Gud. Ikke bare en gruppe der ser-sådan-ud eller gør-sådan. Fordi det ikke er lykkedes dem at blive gift, gør dem jo ikke anderledes end andre. Vi er alle meget ens i udseende og følelsesmæssige holdninger, og i vore behov for at holde af, være lykkelige og blive elsket.

Der er ingen erstatning for påskønnelse og kærlighed. Uden disse to velsignelser har livet kun ringe mening. Det er derfor så mange af dem som vi betegner som enlige føler sig elendige og tilovers og betydningsløse.«

Om de ældre enlige som aldrig er blevet gift, sagde præsident Hinckley: »Mange af dem føler i deres hjerte en stor ensomhed som er ukendt for de fleste af os, men som kirkeledere i virkeligheden må være opmærksomme på. De mennesker ønsker ikke vores medynk. De ønsker at blive betragtet som ligeværdige med andre med hensyn til at udnytte muligheder og udfordringer. De ønsker bestemt ikke at blive karakteriseret som noget særligt eller som en besværlig gruppe der ikke passer ind i mønstret. Deres talenter og evner er overmåde store. De kan yde en virkelig god indsats. I det hele taget har de i en moden alder retfærdighedsfølelse samtidig med at de har stor uddannelse og erfarenhed. Den enlig mor eller far bærer svære byrder i den daglige kamp for at opdrage børnene og få tingene til at gå rundt. For dem er det en pligt med store afsavn.

Når vi har med dem at gøre er det væsentlig at man søger inspiration fra Herren. Men det er bedre hvis vi hjælper dem i overflod, end at vi negligerer dem.

Min bøn til jer er, at vi følger op hos biskopper og stavspræsidenter for at finde ud af at alle dem hvis omstændigheder gør at de går meget alene, vil holde op med det når vi har hjælpemidlerne og kapaciteten, kraften og lysten til at hjælpe dem.« □

»Vi har al mulig grund til at føle os opmuntrede«

Der behøves et fornyet syn på tingene, ikke nye programmer

Kirkelederne er taknemlige for de tilbagemeldinger de fik fra regionalrepræsentanterne fra hele verden på en opgave, de fik for to år siden,« sagde præsident Howard W. Hunter i sin tale ved seminaret. Og han fortsatte: »På det tidspunkt fokuseredes der i seminaret på Kirkens mission. Ved den lejlighed sagde vi at vi håbede at regionalrepræsentanterne ville undervise om Kirkens mission til ward og stave, således at det ville blive forstået af alle medlemmer, både aktive og mindre aktive. Vi er taknemmelige for tilslutningen fra vore brødre der udførte denne ansvarsopgave.

Da Kirken i juni 1987 over satellit sendte udsendelsen: Fuldførelsen af Kirkens mission, var der 11 punkter der blev lagt vægt på i forbindelse med denne fuldførelse.

Det første punkt var, at nye programmer, nye organisationer eller nye møder ikke er nødvendige. Hvad der behøves er ny holdning og et fornyet syn på Kirkens mission.

De resourcer der er til rådighed i de Melkisedekske Præstedømmer burde i meget højere grad udnyttes og meget mere effektivt. Der bør lægges vægt på det Melkisedekske Præstedømmes komiteer, men det er ikke noget nyt. Rådet om at have præstedømmekomiteer har længe været i kraft. Og vi vil ganske enkelt vise hvordan disse komiteer kan organiseres mere effektivt for at fuldkommengøre Kirkens mission. Lokal inspiration og fleksibilitet

Præsident Howard W. Hunter.

vil udvirke den bedste passende fremgang ved organisering af kvorummerne. Aktiverede medlemmer og nyomvendte bør have passende opgaver med det samme. Effektivt udnyttede kvorumskomiteer kan gøre meget til at lette nogle af de byrder der i øjeblikket er lagt på biskoppens skuldre og kan blive til stor hjælp for det Melkisedekske Præstedømmes kvorummer og gruppeledere.

Jeg vil også pointere overfor jer at fortsætte med at betjene de får som for kort tid siden er gået ind i Mesterens sikre fårefold. Tillad ikke at de vandrer bort fordi de bliver negligeret. Eller med Frelserens ord: 'Fortsæt med at betjene dem og I skal blive midlet til at bringe frelse til dem'.

Vi tror på at arbejdet vil vokse hvis det Melkisedekske Præstedømmes ledere får større udsyn og påskønnelse i deres forskellige opgaver.

Det er også meget vigtigt at opøve dem. Så vil Præstedømmets ledere og gruppeledere stå op og modtage de ansvar der er deres, når vi instruerer og opøver dem på rette måde.« □

Regionalrepræsentanternes seminar

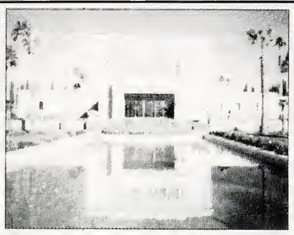
Tempelpagterne: *er væsentlige for »at komme til Kristus«*

Vi har ikke noget større ansvar end at se til at hver eneste enkeltperson som kommer indenfor vor indflydelse ikke forlader dødeligheden uden værdigt at have modtaget deres hellige ordinancer i præstedømmet. **Boyd K. Packer.**

»At tage til templet er et spørgsmål om valg,« sagde ældste James E. Faust. »Men mange gør sig ikke klart, at det at komme til Kristus ved at modtage ordinancerne i templet ikke bare er en mulighed, det er væsentligt.«

Ældste Faust fortsatte: »Ingen vil kunne komme til Kristus uden disse skridt og ordinancer. Hvis kvorumslederne skal lede deres kvorum til det evige liv, må de forstå hvordan de kan forberede deres brødre til at blive ordineret i præstedømmet og tage til templet.

Templet er højdepunktet i hele gangen i Kirkens mission.

De som er trofaste mod deres tempelpagter er bedre i stand til at undgå skilsmisser, fristelser, umoralitet, narkotikaproblemer, ulydighed og problemer med at betale tiende. Børn fra sådanne familier er bedre til at samarbejde med. De vil også højst sandsynligt tage på mission og blive gift i templet.« □

Nyomvendte i et ward tilvejebringer større styrke

»De tre dimensioner i Kirkens mission er alle et stort forløsende arbejde«, sagde ældste Tom L. Perry, formand for missionærrådet. »Vi kan ikke tale om den ene uden at referere til den anden. Et eksempel på dette er den samstemmighed der består mellem omvendelsen og fuldkommengørelsen af de hellige. Det at deltage i missioneringen har en stærk indflydelse på medlemmerne og bidrager til deres fuldkommenhed.

I USA kommer 71% af vore omvendte ind i Kirken gennem medlemmernes indflydelse, selvom kun 10-15% missionerer.

Deres retfærdige eksempel og kærlige omsorg for deres næste har en magtfuld indflydelse. Tænk hvad der ville ske hvis flere medlemmer ville udøve den tro som er nødvendig for at nærme sig deres venner som ikke er medlemmer.

Når nye medlemmer er kommet ind har de en højere aktivitet end medlemmerne i al almindelighed. Således er nye medlemmer en stor styrke til et ward. De er ivrige efter at tjene og vokse åndeligt,« sluttede ældste Faust. □

»Vore missionærers øjne må være rettede mod templet. De burde se på enhver person de kontakter, som et aktivt medlem, der er parat til at træde ind i templet for første gang.«

Ældste Tom L. Perry.

Søstrenes arbejde er prisværdigt

»Begræns ikke jeres syn på forløsningen til kun at omfatte kvorummer og de mandlige medlemmer deri.

I vore dage hvor familien angribes så alvorligt er det livsnødvendigt at fokusere på at styrke bærere af det Melkisedekske Præstedømme. Det er imidlertid vor dybe overbevisning at stærkere kvorummer vil og bør resultere i stærkere familier og et stærkere forhold mellem forældre og børn.

Når vi taler om at styrke de mænd som holder det hellige præstedømme taber vi ikke Kirkens kvinder af syne. Det arbejde vore vidunderlige søstre udfører er vitalt. Alle, herunder også nyomvendte søstre og nyligt aktiverede, må have mulighed for tjeneste, udvikling og opmuntring.

Vore kvinder er med-ledere i at hjælpe vore medlemmer til at modtage Kirkens goder, tilligemed den årvågenhed, udvikling og tilflugt fra verden som Kirken tilvejebringer. Vær så venlige ikke at glemme den styrke der kan komme og som kommer fra vore søstre.

Denne dag er dagen vore alvorlige, klarttænkende kvinder behøves til at fremme en følelse af fred, harmoni og retfærdighed i samfundslivet. Lad sådanne kvinder arbejde sammen for at skabe en atmosfære i hvilken problemerne ude i vort samfund kan blive løst med fornuft, respekt og interesse for alle mennesker.

Deres eksempel på personlig ansvarsfølelse og deres høje moral er værdifuld i vor forenede søgen efter sejr i Guds evige rige.« □

Ældste Marvin J. Ashton.

Kaldelse af og instruktioner til det Melkisedekske Præstedømmes ledere

Stavspræsidentskabet skulle gøre alt hvad der er muligt og passende til at forstærke kaldet og indsættelsen af ledere i det Melkisedekske Præstedømme og effektivt udvirke begyndede og fortsat opøvelse.

Kaldelsen

* Nårsomhelst det er muligt bør et medlem af stavspræsidentskabet udvirke kaldelsen.

Indsættelsen (Opretholdelsen)

* Nårsomhelst det er muligt bør højpræsternes gruppeledere og ældsternes kvorumspræsidenter opretholdes af stavspræsidentskabet ved et kvorumsmøde.

* Nårsomhelst det er muligt bør stavspræsidenten eller en af hans rådgivere introducere den nye gruppeleder eller kvorumspræsidentskabet ved et nadvermøde og tale om vigtigheden af en præstedømmeleders rolle i Kirken og lade de nye ledere introducere sig selv.

Den første instruktion

* Indenfor to eller tre uger efter kaldelsen bør det Melkisedekske Præstedømmes komite sørge for den første instruktion vedr. vigtige skriftsteder, studievejledninger og Det Melkisedekske Præstedømmes Håndbog og andre præstedømmehåndbøger.

Fortsat instruktion

* Ugentlig instruktion i præstedømmets udøvende komite og wardsrådsmøder.

* Instruktioner fra stavens højråd efter behov

* Personligt præstedømmeinterview af stavspræsidenten

* Kvartårligt møde i stavens lederskabs instruktioner.

Andet

* Opretholdt højpræsternes gruppeledere og ældsternes kvorumspræsident når der refereres til ham ved de årlige wardskonferencer.

* Tilskynd medlemmerne til at benytte ordet.

MELKISEDEKSKE PRÆSTEDØMME

Rådgiver/assistent | Præsident/gruppeleder | Rådgiver/assistent

Kvorumspræsidentskaber og gruppeledere er hele tiden ansvarlige overfor medlemmerne med hensyn til at:

Virke som faste tjenere L&P 124:137
yde fattige og nødlidende hjælp L&P 44:6
forberede medlemmerne til at modtage præstedømmet L&P 84:33, 107:1-8
forberede kvorummets medlemmer til at modtage templets ordinancer L&P 84:19-22
anvise og inspirere til hjemmelærervirksomhed af høj klasse L&P 20:59
bevirke kvalificeret vejledning til kvorummet L&P 43:8-10
styrke de mindre aktive L&P 81:5
fremhæv ansvaret for missionering L&P 68:8, Alma 5:62

Fremtidig organisering af komiteer

Opstillingen til venstre er et forslag til hvordan man kan organisere komiteerne i det Melkisedekske Præstedømmes kvorummer og grupper i overensstemmelse med Kirkens mission.

forts. næste side

Kvorums- og gruppekomiteer

Missionering (Forkynd)

Lægt vægt på:

1. forberedelse til missionering
* familier
* unge
* ægtepar

2. støtte til missionærer
* financielt
* henvisninger
* Mormons Bog
* fællesskab
* undervise sammen med fuldtidsmissionærerne

3. venskabsformidling med missionærerne
* find emner
* tage venligt imod besøgende
* forberedelse

4. kristen tjenestegerning i samfundet

5. kulturelle aktiviteter og sport

Timeligt og åndeligt velfærd (fuldkommengøre)

tage sig af:

1. timeligt velfærd
* hjælp til de nødlidende
* uafhængighed
* økonomisk styring
* arbejde
* dygtiggørelse på jobbet
* årsforråd

2. åndeligt velfærd
* bøn og faste
* skriftstudium
* tiende og offerydelser
* nadver

3. fokusering på det personlige og familien
* familieaften
* familiebøn
* holde sabbaten
* passende fornøjelser

4. medlemsdeltagelse
* møder
* projekter

5. rapporter

Familiehistorie og tempel (Forløse)

involvere sig i:

1. familiehistorie
* familieresearch
* familieorganisation
* dagbogsføring
* mindebøger
* trosfremmende historier
* indsendelse af navne til templet

2. tempelaktivitet
* forberede seminarer
* gøre sig værdig til tempelanbefaling
* hjælpe de ældre og svagelige
* deltage i ordinancerne for forfædrene

3. tempeltjeneste
* tempeltjener
* vikariere/frivilligt
  – kontoropgaver
  – køkkenhjælp
  – vedligeholdelse
* navneuddragning

Regionalrepræsentanternes seminar

Kvorummets eller gruppens præsidentskab er ansvarlig for alle faser i arbejdet, men komiteerne kan organiseres i tre hovedkategorier, et medlem af præsidentskabet eller fra grupppeledelsen kan blive udpeget til at tage vare på hver slags af komiteerne. Hver af de tre komiteer kan opdeles i undergrupper eftersom der er behov eller omstændighederne kræver det i kvorummet eller gruppen.

Alle medlemmer uanset deres nuværende aktivitetsniveau kan blive udpeget til at virke i en komite. Kvorummets eller gruppens ledelse bør meget omhyggeligt se på hvert medlems behov og talenter.

Fleksibilitet, lokalt initiativ sådan som Ånden vejleder til samt involveringen af alle medlemmer er nøglerne til succes ved denne fremgangsmåde. □

En plads til enhver og en kaldelse til alle

Ældste Neal A. Maxwell.

Ældste Neal A. Maxwell fra de Tolvs Råd takkede regionalrepræsentanterne for deres anstrengelser for at få riget til at gå fremad og fortsatte med følgende udfordringer:

* »Vi har stadig et stort antal af mindre aktive bærere af præstedømmet og kvinder og unge.«

* »Alt for mange nydøbte kommer stadig ikke ind i fællesskabet sådan som de skulle.«

* »Vi har endnu for mange voksne der ikke er ordinerede. Undladelse af at ordinere betyder stadig fiasko med at beholde.«

> *Giv de nyomvendte mulighed for at tjene -*

»På lignende måde er der alt for mange voksne kvinder blandt nyomvendte der ikke er aktive et år efter dåben. Værdige voksne søstre burde kaldes med det samme til at virke som besøgslærerinder.«

* »Medlemmer som endnu ikke har fået deres tempelbegavelse selv efter lang tid udgør en gruppe som ikke modtager velsignelserne der kommer af at tage til Herrens hus.«

* »Det er ofte sådan at de mest uerfarne hyrder (ældsternes kvorumspræsident) præsiderer over den største flok. Ydermere virker ældsternes kvorumspræsidentskaber gennemgående i alt for kort tid.«

* »Alt for mange familier er uden det Melkisedekske Præstedømme. Ofte er enlige mødre med deres børn uden hjemmelærere i lang tid.«

Når vi ser på alle disse udfordringer så er tiden inde til at opøve Melkisedekske Præstedømmeledere til at organisere deres kvorum mere effektivt for at kunne bringe velsignelser til medlemmerne og deres familier. Søstrene burde også gøre mere for at hjælpe nyomvendte og mindre aktive.

Det er nødvendigt at vi giver de nyomvendte og nyligt aktiverede mulighed for at tjene. Vort slagord bør være: »Et sted for enhver, en kaldelse til alle.« □

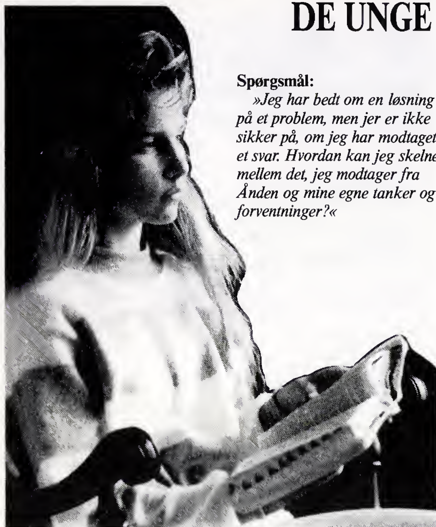
For 100 år siden og i dag

Kirkens medlemstal i Norden var i 1888: 4.017, fordelt på 45 grene. Tallene for udgangen af 1988 viser: (tallet på ward og grene er i parantes)

• Danmark				
• Århus	(13)	2.240		
• København	(9)	1.883	4.123	(22)
• Island	(3)	207	207	(3)
• Sverige				
• Gøteborg	(10)	2.112		
• Stockholm	(15)	3.020		
• Malmø	(7)	1.122		
• Gævle	(2)	350		
• Skellefteå	(3)	259		
• Sundsvall	(3)	306	7.169	(40)
• Finland				
• Tampere	(8)	1.472		
• Helsinki	(9)	1.694		
• Kuopio	(4)	323		
• Oulo	(4)	304		
• Pietarsaari.	(3)	272	4.065	(28)
• Norge				
• Oslo	(9)	2.110		
• Stavanger	(5)	1.036		
• Trondheim	(5)	397		
• Tromsø	(4)	144	3.677	(23)
• Hele Norden			19.241	(116)

I 1888 blev der døbt 644 i de nordiske lande, mens tallet for 1988 blev 619. (Danmark 108, Island 7, Sverige 290, Finland 113 og Norge 101).
(Fra: Lys over Norge).

SPØRGSMÅL TIL DE UNGE

Spørgsmål:

»Jeg har bedt om en løsning på et problem, men jer er ikke sikker på, om jeg har modtaget et svar. Hvordan kan jeg skelne mellem det, jeg modtager fra Ånden og mine egne tanker og forventninger?«

Kirkenyt svarer:

Situationen er kendt nok: du knæler ned ved din seng, og du beder om noget, som du virkelig er bekymret over. Du åbner dit hjerte for Gud, afslutter bønnen og venter på et svar. Tanker kommer og går i dit hoved. Er det inspiration, eller er det små glimt af din egen fantasi? Hvordan kan du kende forskel? For det første må du ikke være bange for dine egne tanker, forventninger eller bekymringer. Hvis du omhyggeligt og ærligt har overvejet dit problem, vil dine tanker forme et grundlag for en beslutning, som du kan få bekræftet hos Herren. Og hvis du holder budene og lever på den måde, vor himmelske Fader ønsker du skal, vil dine beslutninger have en stor chance for at være rigtige. Forventninger og bekymringer er sværere at bedømme, fordi de involverer følelser, som kan ligne åndelig indsigt. De kan være retfærdige forventninger og velbegrundet frygt, eller de kan være selviske og nedbrydende. Prøv at tage dem for det de er, og bring derpå, som altid, din beslutning frem for Herren for at få den bekræftet.

Men hvad med de tanker og følelser der kommer efter studium og bøn? De er meget snarere åndelig indsigt, men de **kunne** godt stadig være dine egne tanker. Ærlig talt så er det ikke altid let at sige, hvad forskellen er. Som alle andre færdigheder kræver det tid og arbejde at lære at skelne åndelige tilkendegivelser. Det kan næsten sammenlignes med det at lære et sprog. Du forstår nogle vigtige ting efter første lektion, men det vil blive meget bedre efter nogen øvelse.

En af måderne til at efterprøve kilden til din inspiration er at følge det råd, der gives i

Svarene er tænkt som en hjælp og ikke for at fremhæve kirkelige lærdomme.

Moroni 7:12-13.

Undersøg længe og grundigt hvorhen de anvisninger, du får, vil føre dig. Er de i overensstemmelse med skrifterne og Kirkens lærdomme? Vil de føre dig nærmere din himmelske Fader? Vil de hjælpe dig til at hjælpe dine venner eller familien? Eller er det noget, der vil kunne føre til noget dårligt?

Men hvad nu hvis du skal beslutte dig til at vælge mellem to ting, som vil føre til det, der er godt?

Hvad er bedst? Hvilken aktivitet eller handling?

Husk for det første på, at begge to kan være forkerte eller begge kan være lige rigtige, eller beslutningen har ikke haft den helt store betydning for dig. Så er der ikke andet for, end at ty til skrifterne endnu en gang for at få et svar.

I Lære & Pagter taler Herren til Oliver Cowdery om det at modtage inspiration. Der står:

»Tag en beslutning baseret på studium og de tilkendegivelser du har modtaget, og bring den frem for Herren. Er beslutningen rigtig vil du føle godt for den og en byrde vil blive løftet fra dine skuldre. Hvis den er forkert vil du sædvanligvis føle dårligt og lidt modvilje, og du vil vide at tilkendegivelsen kom fra en anden kilde end Herrens. Ingen kan fortælle dig nøjagtigt, hvad du vil føle, når Ånden virker på dig. Nogle taler om brænden i hjertet, andre om en rolig, varm og fredfyldt følelse. Oplevelsen er beskrevet på mange forskellige måder. Du vil gennem erfaring lære hvordan Åndens tilskyndelser vil indvirke på dig.

Men husk også at Herren ikke altid svarer så hurtigt. Sommetider får vi først svaret efter flere års studier og bøn. Sommetider lader han os endog selv løse vore egne problemer, så vi kan vokse derved. Ved sådanne lejligheder må vi gøre, hvad vi synes er bedst for os, mens vi fortsat beder om vejledning.

Når du en gang føler, at du handler som Ånden tilskynder dig, lad så være med at tvivle, fordi udfaldet ikke blev nøjagtigt som du havde forventet. Det betyder ikke nødvendigvis, at du har misforstået Ånden. Hvis du tænker efter vil du sandsynligvis opdage at du er blevet ledt mod større velsignelser end du oprindeligt havde håbet på. Og jo mere du følger Ånden, jo større vil din evne til at se dens vejledning blive. □
(New Era)

De unge svarer:

Jo mere man anerkender sin egen svaghed og Herrens styrke, jo oftere henvender man sig til Ham i bøn, for at få vejledning om beslutninger og valg man skal træffe. Men med den øgede »bønne aktivitet« fremkommer imidlertid et andet problem som man ikke kan se bort fra: Er svaret fra Herren eller fra djævlen, hvilket jo er temmelig afgørende, for det valg man skal træffe.

Det første man er nødt til og som forudsættes er, at man har bedt bønnen og forberedt sig på den rigtige måde; man har altså bedt med tro uden tvivl, med et oprigtigt ønske og man har selv udtænkt det i sit eget sind (man har her mulighed for at sammenligne med skriften og/eller venners erfaringer).

Hvis man allerede har gjort ovenstående, skulle de fleste fejl/forkerte svar kunne undgås, hvorefter man blot behø-

ver at følge det råd Herren gav Oliver Cowdery i afsnit 9 i L&P: »... og dersom det er rigtigt vil jeg bevirke, at dit hjerte brænder i dig og derved skal du fornemme om det er rigtigt. Men er det ikke rigtigt, skal du ikke have en sådan følelse, men dine tanker skal være så uklare, at du glemmer det, der var urigtigt ....«

Jeg er taknemmelig for dette evige princip som jeg har kunnet lære og benytte både i forbindelse med Kirken og skolen. □

Thomas Olsen, 3. ward.

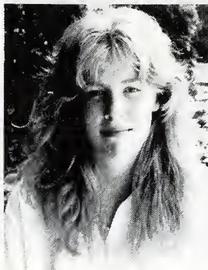
Det svar vi får gennem Ånden er som regel det der kommer først, sådan som Joseph Smith beskriver det i Joseph Smiths Lærdomme side 178 om at lægge mærke til den første tilkendegivelse af åbenbaringens ånd. Der findes yderligere meget godt at hente i samme bog fra side 290 til side 297, der handler om Helligåndens gaver.

Jeg finder også at det er vigtigt at få hjælp fra forældre eller præstedømmeledere, specielt biskoppen. □

Sebastian Haibrock, 3. ward.

Vi kan altid gå til vor himmelske Fader, hvis vi har problemer vi gerne vil løse. Helligånden kan nemlig hjælpe os til at løse dem.

Hvis jeg har et problem, så ved jeg at min himmelske Fader vil lytte til mig. Det første jeg gør er at jeg beder til ham og fremlægger mit problem for ham. Der er altid to løsninger på problemet. Vor himmelske Fader vil enten give et, ja eller et nej. Hvis det er rigtigt at gøre det, så beder jeg ham at få en varm følelse i hjertet - en bekræftelse, men hvis det er forkert, beder jeg om at glemme det jeg har bedt om. På den måde kan jeg altid være sikker på, hvad der er det rigtige jeg skal gøre. □

Lisa Edsberg, 3. ward.

Efter at vi er blevet døbt får vi Helligåndens gave, ligesom Kristus. Vi ved at ved at følge ham, kan vi komme tilbage til Herren. Derfor tror jeg det er vigtigt at vi spørger os selv, hvad Kristus ville vælge før vi beder om et svar. Hvis det ikke hjælper har vi fået det løfte, Helligånden SKAL vise os hvad vi skal gøre. »Thi den, der flittigt søger, skal finde, og Guds hemmeligheder skal åbenbares for dem ved den Helligånds kraft.« (1 Nephi 10:19). Når vi så beder, så bed om et bevis på at det svar vi får, virkeligt er fra Helligånden, på samme måde som grenspræsidenten på Bornholm der blev bedt om at være grenspræsident kort tid efter han blev medlem af Kirken og derfor følte at det ikke var rigtigt. Han knælede ned for at adsspørge Herren, om det kunne være rigtigt, og om han måtte vide helt sikkert hvad svaret blev. Han bad om han måtte fange en stor fisk som svar på at han skulle tage imod stillingen. Da han næste gang var ude at fiske fangede han en kæmpetorsk, hvor man ellers på den årstid fangede små fisk som sild fx, det var et svar på en bøn som ikke var til at misforstå. □

Tine Jensen, 4. ward.

Næste spørgsmål

Jeg har problemer med at bande og sværge. Hjemme taler jeg som en mormon bør tale, men i skolen bander jeg en del. I begyndelsen gjorde jeg det vel for at virke frisk. Nu er det blevet en vane. Ordene synes bare at komme af sig selv, især når jeg er med i sportsaktiviteter, eller når jeg arbejder med noget der kan virke frustrerende. Hvordan kan jeg »rense min mund«?

Hjælp os så spørgsmål og svar kan være til hjælp!

Du kan være med her i din egen rubrik ved at besvare spørgsmålet herunder. Send venligst dit svar (ca. 10 linier) til Stjernens redaktion, Hans Egedesgade 2,1., 2200 København N, inden 1. september 1989.

Skriv dit navn, din alder og din adresse. Hvis det er muligt, vedlæg da et billede af dig selv.

Retningslinjer og bekendtgørelser

Inspirerende musik er en væsentlig del af vore kirkemøder. Salmerne indbyder Herrens ånd, skaber en følelse af ærbødighed, forener os som medlemmer og åbner en mulighed for, at vi kan prise Herren.

Nogle af de mest magtfulde taler forkyndes ved at synge salmer. Salmerne kan bevæge os til omvendelse og tjenestegerning, de opbygger vidnesbyrd og tro, styrker de svage, trøster de sorggulde og inspirerer os til at holde ud til enden.

Det er vort håb, at der vil ske en forøgelse af salmer sunget af vore menigheder. Vi opmuntrer alle medlemmer, hvadenten de er musikalske eller ikke, til at slutte sig sammen med os i at synge salmer. Vi håber, at ledere, lærere og medlemmer som er kaldet til at tale, ofte vil ty til salmebogen for der at finde nogle fyndige og smukke vers, der kan præsenteres i talen. □

Det Første Præsidentskab.

Opgaven for wardets søndagsskolepræsident og hans to rådgivere er at føre tilsyn med wardets søndagsskole under ledelse af biskoprådet. De modtager også information og vejledning fra stavens søndagsskolepræsidentskab samt det tilsynsførende højrådsmedlem.

Søndagsskolens præsident i wardet anbefaler overfor biskoppen hvilke brødre han ønsker kaldet som sin første- og andenrådgiver. Den ene rådgiver fører tilsyn med voksenklasserne (18 år og ældre). Den anden rådgiver fører tilsyn med ungdomsklasserne (12 til og med 17 år). □

Søndagsskolens håndbog side 12

HJÆLPEFORENINGENS aktivitetsdag

København stav havde indbudt alle kvinder mellem 16 og 116 år til et storstilet arrangement.

Lørdag den 15. april blev en meget travl dag for alle Københavns stavs kvinder. Fra kl. 9.30 til kl. 18 kunne de deltage i næsten 30 aktiviteter der spændte fra klipning af kaniner til forholdet mellem mand og kvinde i ægteskabet.

Og det blev en stor oplevelse for alle de ca 200 deltagende og Anna Holbech siger: Det blev alletiders komsammen. Efter et kort forprogram i kirkesalen gik vi i gang. Det var næsten umuligt at vælge, hvad man helst ville deltage i, så da vi sidst på dagen fik lovning på, at succesen ville blive gentaget til næste år, trøstede det os meget.

Der var lagt et storslået arbejde i hele arrangementet, som bare »klappede« fra først til sidst, for at slutte med et dejligt traktement i aktivitetssalen ved smukt pyntede borde. Vi blev yderligere trakteret med charmerende og munter underholdning som Pauline Meilsøe og Lisa Als m.fl. stod for.

Karen Jensen siger: Det blev en virkelig opbyggende og belærende tid vi tilbragte sammen den dag. Jeg lærte en masse ved at deltage i så forskellige klasser som: Råd og vejledning mht. at finde den rette, Farver og deres indvirkning på os, Undgå depressioner, Hjemmelavet is, Alt om at reparere møbler, og endelig: Forholdet mellem mand og hustru. Mere var der heller ikke tid til i løbet af dagen. Men det var en fantastisk oplevelse og en fantastisk dag. Når vi har sådan en dag ville jeg ønske at mændene også kunne have en lignende dag, for der er meget de går glip af.

Gurli Hansen siger: På aktivitetsdagen i mormonkirken var jeg med som gæst. Jeg vil herved rose alle de aktive for deres forskellige gøremål, det var meget berigende og lærerigt, ligegyldigt hvad man gik til. Og der var en god og festlig stemning overalt. Ja, og et godt sammenhold på alle fronter. Afslutningen med en god middag og underholdning var et godt punktum på en god dag.

En interesseret klasse under aktivitetsdagen.

Angorakaninen vises frem. Den giver dejlig uld (foto: Lena Pang).

Jette Lauridsen siger: Det var en spændende dag som gav mig et godt indtryk af de mange ting man kunne beskæftige sig med. Det hele var godt forberedt, ja, utroligt godt. Kun synd at der ikke var dobbelt så mange, så alle klasser kunne have været fyldt op, nu var der nogle, hvor der ikke var ret mange. Men det er utroligt så mange virkelig kompetente søstre, vi har blandt os.

Hele arrangementet havde været godt averteret ved ophæng af indbydelser på biblioteker og i forretninger. Der var vel omkring 30 besøgende ud af de ialt 213 deltagere. Det er givet, at en sådan succes vil blive gentaget. □

Jørgen Ljungstrøm.

Ezra Taft Benson bliver 90

Ezra Taft Benson fotograferet under april-konferencen 1989 (foto: The Ensign).

Kirkemedlemmer fra hele verden hylder Præsident Ezra Taft Benson som fejrede sin 90 års fødselsdag fredag den 4. august. En særlig fødselsdagsfest vil blive holdt til hans ære søndag den 30. juli i Tabernaklet.

Præsident Benson blev indsat og ordineret som Kirkens 13. præsident den 10. november 1985, 42 år efter at han var blevet en apostel. Som præsident har han lagt meget stor vægt på Mormons Bog, opmuntret medlemmerne til at fylde jorden og deres liv med Mormons Bog. Han har også fokuseret på det at »komme til Kristus« med vægten især lagt på missionering og tempeltjeneste samt styrkelse af familien.

Præsident Benson blev født den 4. august 1899 i Whitney, Idaho til Georg T. og Sarah Dunkley Benson. Han var den ældste af 11 børn. Og alle tjente i en fuldtidsmission. Præsident Benson var på mission i Storbritannien fra 1921 til 1923. På et senere tidspunkt præsiderede han over den europæiske mission, det var i 1963 til 1968 og i Asien fra 1968 til 1971. Han blev præsident for de Tolvs Råd den 12. december 1973, da præsident Spencer W. Kimball blev Kirkens præsident. 12 år senere efter præsident Kimballs død blev Ezra Taft Benson præsident for Kirken. □

Unge mænd fra Slagelse på pinselejr

Da grenspræsidentskabet erfarede, at stavens pinselejr var aflyst til fordel for en Danmarkslejr den første uge i maj måned, hvor Slagelse og Roskilde havde tempeltur (omkring det tidspunkt var 78 % af grenens voksne medlemmer med tempelanbefaling rent faktisk i templet) valgte vi at arrangere en Pinselejr for grenens unge mænd eller AP-spejdere, som de vel bør kaldes.

Vi havde til formålet lejet en hytte med lejrplads i det meget skønne område ved Bromme - midt mellem Bromme Lillesø og Maglesø - på højdedraget kaldet Bøgeholm. Interessen var ganske fin - 13 unge mænd incl. enkelte gæster og 3 voksne ledere.

Vi ankom til stedet fredag eftermiddag og drengene - der var inddelt i 4 grupper/patruljer - gik straks i gang med at opbygge bivuakker. De blev opbygget på forskellig vis, ligefra en lav, handy indretning til en »bygning«, der kunne have huset et mindre cirkus. Vi ledere var lidt pivede - vi sov hhv. i telt og hjemme (det sidste gjaldt dog kun grenspræsidenten, der havde haft feber i 3 uger, men som troligt stillede hver morgen ved flaghejsning og blev indtil mørket faldt på).

Medens lejren blev indrettet gik lejrkokken i gang med at tilberede aftensmaden i hytten, hvor der fandtes et sindrigt indrettet brændekomfur med 3 blus, ovn, varmeskab og vandopvarmer. Fredag aften tilbragte vi i hytten foran pejsens buldrende ild med kager, saft, sange og historier. Lørdag morgen indledtes med en af lejrens traditioner - flaghejsning (nå ja - selvfølgelig osse morgenmad), hvorefter de unge mænd blev placeret på poster rundt om i skoven. Vi havde nemlig inviteret grenens primaryspejdere til at besøge os, og de kom ved 10-tiden - 7 spejdere og 2 ledere. Inddelte i to grupper blev de derefter sendt på et terrænløb, der bl.a. bød på klatring hen ad tov, bårebygning og transport af person på båre over en å (udtørret), fremstilling af bue og pil samt skydning dermed, indsamling af blade, biller, myrer og muldvarpeskudjord samt opgravning af en skattekasse indeholdende bl.a. en ægte kranium. Det regnede en del under turen, men alle var glade.

Efter fælles frokost arbejdede primaryspejderne med at færdiggøre deres banner, og derefter blev de undervist i forskellige lejrarbejder af de store spejdere.

Kokken sørgede for fælles varm aftensmad, hvorefter vi tog afsked ved 19-tiden.

Lørdag aften holdt vi fireside ved bålet med underholdning og forfriskninger. Det bør nævnes, at lejren lørdag eftermiddag havde det privilegium at have besøg af præsident Niels Andersen fra stavspræsidentskabet med familie.

Søndag bød på såvel kultur som religion.

Efter de sædvanlige morgenritualer drog vi til Bromme kirke, hvor vi overværede pinsegudstjenesten. Vi fordoblede dermed antallet af kirkegængere og vakte nogen opsigt!

Flere af drengene sagde - som de plejer »hjemme« i grenen - AMEN, når præsten sagde amen og grenspræsidenten noterede flittigt under prædikenen. Vi fik lejlighed til at fortælle præsten, hvem vi var, og havde en rigtig rar oplevelse i den gamle kirke, der kulturelt set er et besøg værd.

Udenfor blev vi mødt af stavens UM præsidentskab, der havde accepteret en invitation til at besøge os, og vi kørte alle

til lejren, hvor vi bød på søndagsfrokost, inden vi fra 13.00 til 14.00 holdt et kombineret nadver- og præstedømmemøde, hvor en dejlig ånd var til stede.

Vi tilbragte eftermiddagen sammen med vore gæster og havde en ganske dejlig søndag.

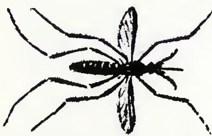
Vi fik »glødemad« til aften og hyggede os igen omkring bålet.

Mandag morgen satte vi voksne poster ud til et orienteringsløb for de unge mænd. Også de blev udsat for visse opgaver undervejs på det ca. 5 km lange orienteringsløb, der blev afviklet i bagende sol. Ikke alle fandt alle poster, men alle havde en dejlig tur i den meget smukke skov. Efter løbet spiste vi, nedbrød lejren og ryddede op, hvorefter vi kl. ca. 16.00 samledes ved flagstangen, strøg flaget og tog afsked med hinanden efter en dejlig pinse.

Det hører med til referatet at berette følgende: Undertegnede var på lejrpladsen fredag formiddag for at forberede en del ting. Jeg blev nærmest overfaldet af myg og hentede på en ekstra tur hjem efter de sidste ting: myggebalsam. Ved samme lejlighed og ved senere lejlighed nedbad vi Herrens velsignelse over lejren. Da gruppen ankom kl. 17.00 fredag var der ingen myg. Vi så ingen myg under lejren. Da jeg pakkede sammen mandag eftermiddag blev jeg igen overfaldet af myg.

Herren velsignede os sandelig med en god lejr, hvor der blandt deltagerne var unge mænd, der var med som følge af hjemmelærerindsats og som følge af de unges egen missionærindsats. □

Finn Lyk

Alm. stikmyg, 6 mm.

»Fest i Danmark«

- den helt store oplevelse

Aktiviteterne i fuld gang på plænen lige udenfor husene vi boede i.

Da indbydelserne til det fællesdanske stavsarrangement blev udsendt til alle landets ward og grene, - så var der mange af os som syntes, - at det var vist i en prisklasse, som på forhånd ville være dømt til fiasko.

Det blev noget helt andet, - faktisk må vi konstatere, - at det blev en meget stor succes, - og de som deltog har fået samlet sig mange gode minder, - men også mange nye venner blandt deres søskende i kirken.

Festlighederne blev som bekendt afholdt i det forholdsvis nybyggede Sæby Søbad, - hvor man blev indkvarteret i feriehuse med 6-8 sovepladser, - og hvor ens egen familie kunne hygge sig for sig selv eller vælge at deltage i det meget store udbud af aktiviteter som var planlagt.

Man kunne også vælge at danne husgrupper af unge voksne kvinder eller unge voksne mænd, - hvilket mange selv havde arrangeret på forhånd.

Dennis Andersen som bjergbestiger på den stejle åbrink.

Andre havde blot tilmeldt sig som enlig, - for så at blive tilfældigt sammensat i en sådan gruppe. Det gav mange nye og spændende kontaktflader.

Et af husene var for de unge piger og et andet for de yngste spejderdrenge, - som ikke tidligere havde haft mulighed for at deltage i en spejderlejr. Drengene gennemgik en speciel spejdertræning som indførte dem i alle de mest grundlæggende spejderfærdigheder, - så de ikke stod helt på bar bund når de skulle med på »Triangel 89« i Vesttyskland her til sommer. Hele stævnet var velsignet med rigtigt dejligt vejr, - som helt klart var et plus for de mange udendørsaktiviteter, man kunne deltage i.

Der var tilmeldt ca. 200 og heraf var de ca. 25 fra København stav.

Alle ankom omkring middagstid på Kr. Himmelfartsdag, - og straks blev man placeret i sin gruppe og i sit hus og blev opfordret til at møde i fællessa-

len kl. 14.00.

Her blev vi så orienteret om alle de muligheder som Sæby Søbad rummede. Der var mulighed for lange ture langs Kattegat's kyst, - tur ind til Sæby eller mulighed for boldspil på centrets plæner, - hvor der til lejligheden var inddelt boldbaner til fodbold, håndbold og rundbold. Havde man mere lyst til at gå i swimmingpoolen, - ja så var der også mulighed for det. Måske ville man gerne dyste i billard eller bordtennis eller blot slappe af i saunaen. Man kunne gøre hvad man ville.

Men ikke nok med det, - der var også indlagt mange gode og spændende aktiviteter udenfor området. Torsdag eftermiddag gav mulighed for at deltage i en fisketur på Kattegat, - hvor man tog ud for at sætte sine garn, - og hvor man så dagen efter, - med et nyt hold tog ud for at røgte garnene. Man kunne også melde sig til vandski, - så hvis man aldrig tidligere havde prøvet det, - så var muligheden her, - skønt vandet endnu var koldt, men der var våddragter til rådighed.

I den nærliggende Sæby Skov var der arrangeret en meget spændende TRACKING rute, hvor man ikke havde sparet på fantasi og vovemod. Alle måtte starte med en tur i en tovbane hængende i armene, mens de krydsede Sæby å, og med stor kraft kørte fra en højt liggende bred til en noget mere sumpet og lavt liggende bred. Der måtte en del overtalelse til for at få alle med her. Turen fortsatte med spændende oplevelser i den nyudsprungne skov, - med poster placeret ude midt i åen eller langt inde under en bro. Der var klatreopgaver over åen på et væltet træ, - og der var bjergbestigning på en af de meget stejle åbrinker. Den sidste post var helt speciel. Her måtte man forcere åen ved hjælp af murbaljer og et stykke tovværk. Det gik godt for de fleste, - men nogle af de lidt mere »satte« havde store problemer og måtte, - skønt efter en ihærdig indsats erkende, - at en vandgang var uundgåelig.

Besnøringerne kunne have været bedre, - men det var jo første gang.

Et andet og spændende tilbud var muligheden for at prøve svæveflyvning, - så nogle så sit snit til at blive luftet lidt. Da vejret var »højt« var der mange som gerne ville prøve dette, - så der var ofte kø her, skønt man kunne klare omkring 60 starter pr. dag. Det var en meget spændende oplevelse, som nok har resulteret i at nogle af deltagerne har fattet interesse for denne sport.

Efter aftensmaden ude i de små hjem, var der åbnet mulighed for lidt dans i fællessalen og lidt videotegnefilm for de mindste i et af grupperummene eller hyggesnak i pejsestuen med chokolade og sodavand.

Vejret var meget fint til svæveflyvning, - så mange valgte denne aktivitet.

Dagen sluttede med en aftenvandring kl. 23.00. Man gik ud i det mørke landskab, - og kom ud for overraskelser i form af faldsnore og andre »forskrækkelige« indslag som pludselig kom ud foran os på stien.

Efter hjemkomsten var der varm chokolade med selvsmurte boller.

Fredag startede med et kort orienteringsmøde for alle »husformændene«, - hvorefter der var morgensvømning, morgenmad og hvad man ellers havde lyst til.

Formiddagen var stort set tilrettelagt med de samme valgfrie aktiviteter som var startet op om torsdagen.

Spejderdrengene tog ud på en nærliggende lejrplads for at prøve kræfter med besnøringer og bordbygning.

En ny aktivitet var imidlertid et bilorienteringsløb, - som mange havde glæde af at deltage i. Man kom rigtig rundt på egnen og så alle seværdighederne. Man var også en tur på »banen« for at få tjekket sine evner i præcisionskørsel.

Om eftermiddagen havde stort set alle skrevet sig på til en bustur der først gjorde holdt ved det tropiske badeland i Stenaline's nye hotel i Frederikshavn. Her kunne både store og små hygge sig i boblebladet eller i vandrutchebanen.

Efter ca. 1 1/2 time fortsatte man nordpå. Nogle havde valgt at besøge Skagen museum, - andre en strandvandring ud på Grenen og atter andre en tur gennem Råbjerg mile.

Det var begyndt at blæse, - så de der valgte Råbjerg mile kunne ligesom fornemme hvordan det var at være beduin i sandstorm. Vel tilbage til busserne på den anden side af milen, var der stor glæde da der blev udleveret dåsesodavand og chokoladekiks til alle de støvede og tørstige ørkenvandrere.

Fredag aften var stævnets festaften, hvor alle klædte sig pænt på til det store »ta'-selvbord« i feriekroen med efterfølgende underholdning og dans i fællessalen. Det blev til en god aften, - med lidt impulsiv underholdning, - og hvor man på tværs af aldre kunne hygge sig sammen og drøfte dagens mange oplevelser, - og for en gang skyld blev der bevilget overdans til kl. 0.30.

Lørdagen startede fuldstændig som fredag, - men dagen gav alligevel nogle problemer. Det blæste meget kraftigt, - så svæveflyverne turde ikke rigtigt tage ansvaret for at passagererne kom hele ned igen. Fiskekutteren som bragte folket på havet var sprunget »læk« og måtte på bedding, - så det blev mest de andre aktiviteter man valgte. Man fandt hurtigt ud af at lave fodboldkampe de enkelte huse imellem, - andre

Opvask var en del af pligterne i spejdernes hus.

spillede rundbold mod hinanden, - andre gik i swimmingpoolen og enkelte grupper tog på shopping i Frederikshavn.

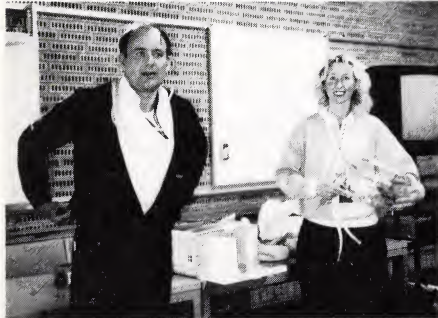
Stævnet sluttede af i fællessalen kl. 14.00, - hvor der var det officielle farvel eller på gensyn.

Der var under Fest-i-Danmark blevet optaget en videofilm, - og den blev nu vist, - så man kunne følge med i, hvad alle de andre havde oplevet, - det var jo umuligt med det store udbud at nå det hele selv.

Det var slået fast, - at Fest-i-Danmark havde været en stor succes. Alle tog derfra med nogle gode minder og med glæden over det dejlige fællesskab vi kunne opleve som en søskendeflok i kirken.

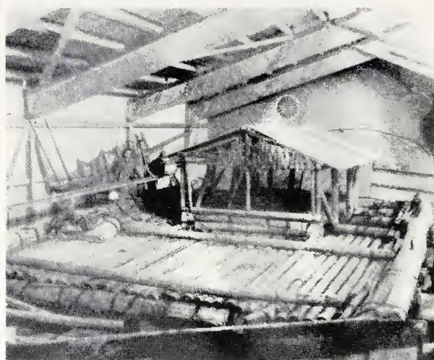
Hele dette store arrangement var tilrettelagt af Aarhus Stav's AP præsident, Ejvin Kristensen og hans hustru Kirsten fra Frederikshavn, - og de blev ved afslutningen hyldet på alle måder for deres indsats i forbindelse med arrangementet. Man havde samlet ind blandt deltagerne og overbragte dem en gave i form af en Holmegård bowle med samhørende øseske, som tak for alle de mange timer de havde lagt i at forberede dette stævne for hele Danmark. □

Stavens informationschef
K.O. Ilskov Nielsen

Her er en varm tak til de to som trak det store »læs«, Kirsten og Ejvin Kristensen, Frederikshavn.

Thor Heyerdahls rejser støtter Mormons Bog

Kon-tiki-ekspeditionens tømmerflåde. Bygdøy-museet.

Thor Heyerdahl, verdensberømt opdagelsesrejsende siger, at hans meget omtalte rejser over verdenshavene beviser, at de rejser der omtales i Mormons Bog kan lade sig gøre«, sagde professor emeritus Paul R. Chessman, tidligere ved BYU men nu boende i Sct. George, da han deltog i de opdagelsesrejsendes klubs arrangement i New York i april måned, hvor Thor Heyerdahl var hovedtaler.

Chessman sagde, at konferencen gav ham mulighed for at forny en 20-års venskabelig forbindelse med Heyerdahl. De to har talt sammen og udvekslet breve og fotos, som har haft at gøre med deres respektive studier.

Under deres samtale ved konferencen spurgte Paul Cheesman, om Thor Heyerdahl nogensinde havde fået en Mormons Bog.

»Jeg har fået 100-vis af dem«, lød svaret, »jeg kan ikke forstå hvorfor jeres medlemmer prøver så ihærdigt på at overbevise folk om Mormons Bogs korrekthed. Jeg har allerede bevist for verden, at en sådan rejse som beskrives i den bog er fuldt ud mulig«.

Cheesman spurgte også den opdagelsesrejsende, om han nogensinde havde læst bogen og Heyerdahl svarede, at han havde altid læst de steder der var understregede. Derpå sagde Cheesman med et smil, at han sandelig ville sende ham en bog så, hvor alt var understreget.

I 1947 tiltrak Thor Heyerdahl sig hele verdens opmærksomhed, da han sejlede i 101 dage med Kontiki fra Peru til det østlige Polynesien. Og i 1970 foretog han en anden ekspedition på sin papyrus båd Ra II (bygget i Egypten) fra Marokko og tværs over Atlanten. Han ville på den måde vise at både kunne have foretaget sådanne en-vejs-rejser før Columbus.

Mormons Bog fortæller netop om Lehis og andres families rejser tværs over Stillehavet. □

Church News

Seminarafslutning 1989

Tidlig-morgen-seminar begyndte sidste år i Japan (foto: CES).

Når man i kirkesproget siger: seminar, så tænker vi på noget bestemt, noget der er anderledes. Dem der er i seminaralderen ved nøjagtig hvad ordet dækker, dem der har været gennem de fire års studium i standardværkerne, som man får i seminar, tænker måske med glæde på de åndelige oplevelser de fik ved at deltage i seminar. Det kan også kaldes Herrens udstrakte hånd til de unge i hans kirke. Og seminar er verdensomspændende, over hele verden mødes unge til tidlig morgen-seminar næsten hver dag før de går i skole. I 1987-88 drejede det sig om 100.090 ialt. I seminarprogrammet i det hele taget deltog 242.435 elever, det giver en vis styrke.

*JAPAN. Sidste år - 1988 - blev tidlig morgen-seminar introduceret i Japan. Men det var ikke uden vanskeligheder. F.eks. må japanske gymnasieelever gennemgå en skrap eksamination for at komme ind på gymnasiet. CES lederen Shozo Suzuki siger: »Det siges at hvis en elev sover 3 timer om natten vil han kunne få sin eksamen, hvis han sover 4 timer vil han dumpe«.

Men seminaret er kommet for at blive i Japan, og der er nu 59 klasser med ialt 334 elever. I Sapporo holdes klassen i lærerens hjem og det ligger på en høj bakke. For at komme derop må eleverne skubbe deres cykler op ad den stejle vej. En biskop foreslog at leje et mere passende sted nede i byen. Men det nægtede eleverne, fordi de sagde at den fysiske anstrengelse havde styrket dem åndeligt.

*AFRIKA. I 1987 begyndte et missionærægtepar seminarprogrammet i Ghana. Et år efter begyndte man i Nigeria. Tilslutningen til programmet er vokset næsten lige så hurtigt som tilslutningen til Kirken. Der er nu 1800 indskrevne i Ghana og 1300 i Nigeria. Og eleverne er meget ivrige efter at lære, rapporteres det fra området.

*DE KARIBISKE ØER. Det daglige seminarprogram begyndte her i ø-rigerne for 5 år siden. Den dominikanske Republik og Puerto Rico har hver mere end 1000 elever, i Haiti er der 185, mens der på Jamaica kun er 141 elever.

*NASHVILLE, TENN. I Nashville området, lige midt i Bibelbæltet, spiller religionen en betydelig rolle blandt mange unge, siger lokale kirkeledere. Morgenseminaret har virkelig hjulpet med at opbygge deres tro ved at blive undervist i evangeliet.

Jeff Scott fra Nashvilles 3 ward siger: »Man lærer virkelig noget om skriften og det gør det lettere at forsvare Kirken, ja selv overfor ens lærere i skolen. Vi har samtidig de bedste seminarlærere i hele verden!«.

I Danmark har seminarprogrammet virket med store resultater i ca. 17 år. Jens Kristoffersen, leder af Kirkens uddannelsessystem i Danmark fortæller at der i sæsonen 1988-89 var tilmeldt 107 elever i hele landet og deraf gennemførte 73. »Af forskellige årsager var det desværre et fald på 19% sammenlignet med forrige sæson. I Aarhus stav gennemførte 73% mens i København kun 62% elever gennemførte. Vi håber at kunne genoprette det tabte i den nye sæson. Seminaret er en uvurderlig hjælp til at komme ind i Skriften og ingen unge bør forsømme denne enestående mulighed for at lære evangeliet at kende tilbunds«.

Som sædvanlig afholdtes der seminarafslutninger på festlig vis.

AARHUS

Lørdag d. 27. maj blev der i Aarhus stav afholdt seminarafslutning med samhørende superlørdag.

Der var ca. 150 unge tilstede ved superlørdags-arrangementet.

Dagen startede med selve seminarafslutningsmødet, hvor der både var en tale fra seminarlærerne ved str. Linda Andersen, Fredericia og som repræsentant for forældrene, ved br. Karl Ove Ilskov, klaversolo ved Andrea Ilskov og derefter den traditionelle skriftejagt.

Herefter uddelte stavspræsident Carsten Larsen diplomerne til de elever som havde gennemført deres seminarår. Der var 45 som fik diplomer og heraf var der fem som kunne glæde sig over at modtage 4 års afgangsdiplomet.

De fem var:

Hein Nielsen, Odense 1.ward
Niels Ejnar Ilskov Nielsen, Fredericia ward
Søren Kuntz, Sønderborg gren
Preben Kristensen, Aalborg ward
Bjarne Vestbø, Aalborg ward

Superlørdagen fortsatte med grill-party og dans og sluttede kl. 23.00.

København

Seminarafslutningen i år i København var, - traditionen tro, - en ganske særlig oplevelse. Jeg elsker at se den forvent-

ning og livsglæde vore unge er præget af, og jeg glæder mig virkeligt over at se den sammenlignelige renhed vore unge udstråler.

I København stav holdt vi, i modsætning til tidligere, vor afslutning på Priorvej som viste sig, at være et dejligt sted for den slags arrangementer. Og i modsætning til tidligere, blev aktiviteten der blev afholdt i forbindelse med afslutningen, afholdt før mødet, - og foregik på »Flakfortet«. Da de unge kom tilbage derfra, så de tydeligt ud til at have haft en dejlig tur. De var meget stille ved afslutningsmødet!

Mødet blev ledet af højrådsmedlem br. Lars Østergård under præsidium af rådgiver i stavspræsidentskabet, Bent Jensen, og efter den almindelige indledning, og den sidste skriftstedsjagt for dette skoleår ved Jens Kristoffersen, hørte vi fra Britta W. Rasmussen, der både har virket som forældrelærer, klasselærer og som forælder i flere år. Hun fortalte om den betydning seminaret har på vore unge. Britta blev efterfulgt af biskop Benny Christensen, fra Allerød ward, der bl.a. fortalte at han selv har gået i seminaret, de første år programmet var i Danmark. Han blev efterfulgt af Jes Gram der spillede et smukt stykke musik på obo akk. af Søs Gram på klaveret. Og så var det tiden hvor præsident Bent Jensen blev bedt om, dels at tale til vore unge, og dels at overrække diplomerne til de beståede elever. Præsident Jensen fortalte bl.a. om den store fordel de unge har ved at kunne vokse op med de tilbud Kirken giver, for at forblive aktiv i Kirken. □

K.O. Ilskov
Jens Kristoffersen
Jørgen Ljungstrøm

Skriftstedsjagt i Hamborg

12 unge seminarieelever fra Danmark dystede med elever fra Tyskland og Holland.

Deltagerne i skriftstedsjagten.

I foråret udvalgte man 12 unge seminarelever fra hele Danmark til at deltage i en dyst på skriftsteder, der skulle finde sted i Hamborg i dagene 3.-4. maj. Og det skulle vise sig at være en god gruppe man havde valgt. De 12 der blev udvalgt var:

Sally Jensen, Slagelse; Cecilia Kofod, Slagelse; Jacob Andersen, Allerød; Dina Aaager, København; Karen Jepsen, København; Malene Højme Nielsen, Roskilde; Heidi Steffensen, Aalborg; Marianne Vestbø, Aalborg; Brian Mathiasen, Frederikshavn; Thomas Bornemann, Fredericia; Andrea Ilskov, Odense; April Birk, Odense. Ledere på turen var Jens Kristoffersen, Johan Koch og Ellen Margrethe Tvilhøj. Johan og Ellen Margrethe havde meget velvilligt stillet biler til rådighed og det blev en meget udbytterig tur.

Jens Kristoffersen fra CES siger: »Vore unge klarede sig forbløffende godt, det var virkelig flot. Og deres opførsel var en fryd. De viste alle stor selvstændighed og modenhed. Da man ikke optrådte som nationshold, men var fordelt på tværs af landegrænser, kan man ikke få et samlet billede af den danske indsats. Men vore unge var i forreste række når det gjaldt om at svare. Alle lyttede til vore unges præstationer, der blev gennemført uden hakken og stammen og uden fejl. Jo, der var virkelig meget at glæde sig over og det lover godt for fremtiden«.

Stjernen har bedt to af deltagerne om at skrive lidt om deres indtryk.

Andrea Ilskov skriver:

15 deltagere fra Danmark tog den 3. maj afsted, fra Fredericia banegård for at tage til Tyskland.

Vi ankom ved 15-16-tiden til en lille by ved navn Pinnenberg, et godt stykke fra Hamburg.

Da vi alle var samlet i kirken, gik vi en tur op i byen, for at få rørt os efter den lange køretur.

Derefter samles vi i kirken for at spise og feste, og stifte nye bekendtskaber og få venner. Efter denne dejlige aften, blev vi indlogeret hos forskellige tyske familier i wardet, hvor vi tilbragte natten.

Næste morgen samledes vi i kirken, hvor vi først fik serveret morgenmad, og derefter begyndte selve skriftstedsjagten.

Vi blev delt op i 3 hold, blandet af de tre forskellige nationaliteter i hver gruppe. Hver land havde så forberedt en slags »henvisning« til skriftstederne, f.eks. som pantomime, nøgleordsopgaver og tegninger.

Ud fra dette skulle vi så finde skriftstedet i vores skrifter, rejse os og sige dem ordret udenad.

Efter skriftstedsjagten tog vi alle på udflugt, hvor vi sejlede ned ad Elben, det var en meget dejlig tur, skønt med »små« forhindringer.

Torsdag eftermiddag ved 15-16 tiden udvekslede vi så vore adresser, og sagde farvel, og så påbegyndte vi vores rejse hjem.

Arrangementet var en utrolig dejlig oplevelse som vi vil huske, og som vi ser frem til nogle flere af.

En tak skal lyde til dem som havde lavet dette arrangement, og til de ledere som kørte for os.

Og Sally Jensen skriver om sine indtryk:

Onsdag d. 3. maj 1989 startede meget tidligt for os 12 seminarelever fra København og Århus stav, som skulle ned til Hamborg for at konkurere i mesterskriftsteder mod 12 elever fra Holland og 12 elever fra Tyskland.

Det var pragtfuldt vejr, og vi tog afsted med godt humør, fordi vi skulle ned og have det sjovt med andre unge fra kirken, som kom fra andre lande.

Da vi ankom til den kirkebygning i Hamborg hvor det hele skulle foregå ca. kl. 15.00 var hollænderne kommet, og dem fik vi hilst på og lært bedre at kende gennem en lille tur i byen Pinneberg hvor kirken ligger.

Tyskerne kom først ved spisetid. Efter aftensmaden og den officielle velkomst skulle der danses. Det var vi allesammen helt med på og den fik da heller ikke for lidt.

Da vi kom ind i »balsalen«, faldt humørskalaen (for danskernes vedkommende) ned på nul, for vi opdagede at de alle sammen dansede quickstep. Og det var jo ikke sådan vi var vandt til at danse. Det blev ikke helt så slemt som vi troede, da vi havde prøvet det nogle gange, men vi foretrak nu alligevel den gode »gamle« måde...

Næste dag var det virkelig godt at se holdene arbejde sammen og kæmpe tappert til det sidste. Da skriftstedsjagten var slut skulle vi en tur ind og se os om i Hamborg. Vi fik set en hel del, og der var da også nogle vildfarne danskere og en enkelt hollænder der så mere end andre da vi var ude at sejle. Efter en sjov dag i byen vendte vi endnu engang tilbage til kirken, dog lidt sørgeligere end de andre gange for vi havde ikke så meget tid tilbage til at være sammen. Vi skulle afsted ca. 1 1/2 time efter.

Det var et »trist« øjeblik, men afsted skulle vi. Hjemturen til gode gamle Danmark gik godt og vi kunne kun glæde os over og mindes den dejlige tur vi havde haft, da vi kørte hver til sit.

Jeg tror godt at jeg på danskernes vegne kan sige at det var en vellykket tur med mange dejlige oplevelser. Jeg vil også gerne sig tak til de ledere som gjorde det muligt for os at komme afsted. □

Jørgen Ljungstrøm

Kirkebygningen hvor man dystede (foto: Andrea Ilskov).

Månedens billede

Velfærdspakker fra USA den 28. november 1946.

Lige efter krigen 1939-45 var der stor mangel på alt, især beklædningsgenstande og mad.

Fra amerikanske søskende kom der næsten en hel skibsladning velfærdspakker, der blev fordelt til europæiske hellige.

På billedet ses nogle af de pakker der blev uddelt i Danmark. Billedet er fra Hans Billeskov Jansens arkiv.

Broder Billeskov er meget interesseret i billeder af og om Kirken. Hans adresse er: Sandbyvej 25, 2730 Herlev.

Forløs de døde

Der arbejdes flittigt ved læseapparaterne.

Slægtshistorisk center

Det slægtshistoriske center på Priorvej er i rivende udvikling. Fornylig har man erhvervet sig en ny kopimaskine. Den er noget helt særligt idet det er muligt via det indbyggede læseapparat at tage papirkopier af mikrofiche og mikrofilm, og det vil være en stor hjælp for den som er i gang med sit slægtsarbejde. Hver kopi koster et lille beløb.

Staben på centret er nu oppe på 11, hvoraf de to ikke er medlemmer af Kirken. Der er nemlig meget stor interesse for centret fra mange kredse. Fx. har man mellem 10 og 12 forespørgsler hver måned om alt muligt vedr. slægtsforskning. Man har også nu modtaget kopier af medlemsprotokoller fra 1850 til 1947. På den måde kan man nu gå ind i medlemsprotokollerne hvis man har slægtninge der var medlemmer i fx. forrige århundrede, og se hvornår de er emigrerede og man kan gå ind i skibslisterne og følge deres destination i USA.

Nye mikrofilm er undervejs som vil vise hvem der krydsede sletterne i Kirkens første tid.

Hans Billeskov Jansen har gennemgået filmene, registreret dem og lavet indholdsfortegnelse, så det skulle være nemt at finde rundt i det gode materiale vi der har fået i hænde.

Centret har åbent tirsdag og torsdag fra kl. 15 til 20. □

Jørgen Ljungstrøm

Den nye »vidundermaskine«.

Elias' ånd på Bornholm!

For 2 år siden, den 24. marts 1987, holdtes det første egentlige møde på Bornholms Centralbibliotek, Pingels Allé 1 i Rønne for at stifte »Bornholms Slægtshistoriske forening«. 36 interesserede mødte op og diskuterede foreningens fælles formål. Forud for dette møde havde 6 slægtsinteresserede sat sig ned og planlagt et oplæg til vedtægter. Mange havde siddet nede i Centralbibliotekets kælder, som kaldes Bornholms Lokalhistoriske Arkiv, og søgt flittigt efter deres aner, og jeg syntes at ved fælles hjælp kunne dette blive til meget mere. Overbibliotekar Larsen var i forvejen meget positiv indstillet, og så var det bare med at komme igang og få det hele sat i sving.

Idag har foreningen 65 medlemmer, og foreningens bestyrelse har lige fået lavet et »logo« samt planlagt efterårets og vinterens foredragsrække og samarbejdsaftener. Vi benytter kælderlokaler under Centralbiblioteket og hjælper hinanden med oplysninger, da det er for dyrt at rejse til Landsarkivet. Vores formand er havnelods i Rønne og er ekspert i arkivoplysninger, næstformanden er husmor i Muleby og underviser i gotisk håndskrift mens vor sekretær er kvindelig løjtnant i Marinen og udfærdiger udvandrerkatalog over Bornholmere som er rejst til Nordamerika, - så jeg nøjes med at være bagperron i bestyrelsen på grund af hyppigt fravær.

Udover denne aktivitet er det lykkedes at få oprettet et slægtshistorisk anneks til biblioteket på Priorvej i København. Det har til huse i vor kirkebygning på Herman Blemsvej i Rønne. Med stor hjælp fra Københavns Stav og særlig søster Lis Billeskov Jansen står dette anneks nu klar til brug om en lille måneds tid. Dermed håber jeg selvfølgelig at kunne give supplerende oplysninger til vore medlemmer af kirken, men også at kunne inddrage medlemmer af Bornholms Slægtshistoriske forening til dette anneks, i håbet om at Elias' ånd fortsat må vokse på Bornholm. □

Frantz J. Bøving
Rønne.

Tempelarbejde i det europæiske område

I 1988 blev der ialt udført 156.703 endowments i disse fire templer.

I den samme periode blev der fra medlemmerne indsendt 405.093 navne og 420.932 fra uddragningsprogrammet.

Set i forhold til medlemstallet som er knyttet til de enkelte tempeldistrikter bliver deltallene som følgende:
Frankfurt: Navn indsendt af medlemmer 5,1. Navn indsendt af uddragningsprogrammet 3,4. Antal endowments 1,39.
Stockholm: Navn indsendt af medlemmer 4,5. Navn indsendt af uddragningsprogrammet 8,0. Antal endowments 2,59.
Schweiz: Navn indsendt af medlemmer 1,3. Navn indsendt af uddragningsprogrammet 1,2. Antal endowments 0,58.
Freiburg: Navn indsendt af medlemmer 3,5. Navn indsendt af uddragningsprogrammet 10,4. Antal endowments 2,52.

Ud fra dette ser det måske slet ikke så galt ud med tempelarbejdet i området, - men da tallet er vigende i Aarhus stav i 1989, - så vil tallene måske se helt anderledes ud til næste år. □

K.O.I.

UV-Tempeltur

Deltagerne i tempelturen fotograferet foran templet i Sverige.

Torsdag d. 4. maj 1989 drog godt 30 friske UV'er (m.m...) med bussen fra Priorvej afsted mod templet i Stockholm. Man satte sig godt tilrette med puder og lignende, og vi havde da heller ikke kørt længe før der blev lettet på låget til feltprovianten, og en liflig duft af ostemadder, lakridskonfekt og »kattepoter« i skøn forening lagde sig over bussen!

Selve turen op gennem Sverige er en oplevelse for sig; vejen førte os gennem store skove og over utallige bakker til en af Sveriges største søer, Vättern - hvor vi iøvrigt nød vor frokost. I den svenske natur oplever jeg jordens grundlæggende elementer på en meget ægte og fuldendt måde, og samtidig med en følelse af frihed og uafhængighed, fornemmer jeg i sådanne situationer virkelig en nær tilknytning til vor himmelske Fader og min afhængighed af hans kærlighed.

Ved solnedgang nåede vi målet og blev indlogeret på gæstehjemmet ved templet. Tempelpræsidentparret holdt »åbent hus« i deres hjem samme aften, og det var en dejlig og opbyggende oplevelse, at føle deres kærlighed og varme, de spreder til deres omgivelser.

Senere på aftenen hyggede vi os i hinandens selskab, og det blev vist temmelig sent, før de sidste emner var uddebateret og lyset endelig kunne slukkes.

Det meste af fredagen blev for de flestes vedkommende tilbragt i templet, hvor vi udover de daglige faste sessioner også havde to dåbssessioner. Templet er på mange måder så anderledes fra alt det, vi dagligt omgiver os med på denne jord, og alligevel føler jeg mig hjemme der, idet jeg mærker og genkender Herrens ånd i de ordinanser, der udføres. Herrens hus er et fuldkomment eksempel på, hvordan vi kan være i verden uden dog at være af verden...

Lørdag morgen samledes vi atter i tempelpræsidentparrets hjem, hvor vi delte vore vidnesbyrd med hinanden, hvorefter turen gik hjemad.

Det er oplevelser som disse, der gør livet pragtfuldt at leve, - når man udvikler venskabet med og kendskab til hinanden, men først og fremmest til vor Skaber og Forløser, og der igennem til os selv. □

Karina Wernet R
maj 1989

Strid om Tempelpladsen i Jerusalem

Moskeen på Tempelpladsen i Jerusalem.

Israelske rabbinere håber at genopbygge et jødisk tempel, hvor en islamisk helligdom i dag har sin plads, skriver Mary Sedor fra Jerusalem.

De har allerede udarbejdet computerlister over mulige præster og er gået i gang med at væve kjortler uden sømme og rekonstruere en brystplade med ædelstene. Man har udstillet ca. 30 af de omkring 90 genstande der dagligt skal bruges i templet, ifølge det Gamle Testamentes 2. Mosebog. Det drejer sig bl.a. om ypperpræstens guldkrone og et vaskefad af kobber, hvor præsterne kan vaske deres hænder og fødder.

En to meter høj menora - en syvarmet lysestage - i fint forarbejdet sølv er under udførelse. Den kommer til at koste 50.000 $ (ca. 375.000 kr). Der arbejdes også på brystpladen med 12 ædelstene, en for hver af Israels stammer, sådan som det også er beskrevet i Bibelen.

Men udsigterne, til at opførelsen kan påbegyndes inden for den nærmeste fremtid, er ikke store. Ifølge planen skal tempelalteret placeres lige på det sted, som er af stor historisk værd for de ultra-religiøse jøder. Men der står i dag Klippemoskeen. Den er blandt Jerusalems seværdigheder og samtidig en af Islams vigtigste helligdomme.

Både jøder og araber gør krav på Tempelpladsen, der hvor Davids og Salomons templer lå.

Der er indsamlet omkring 1,5 mill. kr. til projektet, som jøderne tager meget alvorligt. Man prøver på at komme igang så man ikke står med åben mund og ikke ved, hvad man skal gøre den dag templet står der, siger en talsmand for tempelinstituttet i Jerusalem.

Rabbiner Kahana fra instituttet siger endvidere: »Vi befinder os i de virkelige tings verden. Der er ingen sum penge - uanset hvor stor - der kan få muslimerne til at flytte moskeerne. Men der er heller intet som kan få os til at opgive templet. Det er Guds afgørelse«. Han er forøvrigt overbevist om at templet kommer op at stå i hans levetid.

Man går så vidt, at man er villig til at hjælpe muslimerne med at flytte de to templer på Tempelpladsen til Mekka og genopbygge dem der. □

(AP fra Kristeligt Dagblad, 10. maj 1989)

NYT FRA AARHUS STAV...

ved Karl Ove Ilskov

Nye kaldelser

Horsens. Som tidligere meddelt, - så er br. John Hendriksen blevet kaldet til stavens højråd. Han afløses i den forbindelse som ældsternes kvorumspræsident i grenen. Ny kvorumspræsident bliver br. Dan Rosenkilde, som samtidig afløses som missionsleder. Ny missionsleder bliver den netop hjemvendte missionær, br. Palle Rosenkilde.

Skive gren. Hvor der er vilje, - der er der vej, ud fra denne betragtning har man kaldet 4 nye stavsmissionærer i Skive gren. Følgende har modtaget deres kaldelse til at tjene i mindst 1 år:

Dorthe Andersen, Viborg.
Majbrit Andersen, Viborg.
Helle Johansen, Nykøbing M.
Nina M. Sørensen, Nykøbing M.

Frederikshavn gren. Grenspræsident Søren Nielsen har kaldet en ny rådgiver i grenspræsidentskabet.

Nykaldelsen gælder br. Claus Rath som 2. rådgiver og samtidig som grensseekretær.

Den tidligere 2. rådgiver br. Thorkild Mølholdt bliver 1. rådgiver, - og han afløser på posten br. Arne Holm Larsen.

Odense 1. ward. Br. Niels Ove Andersen er kaldet som ny missionsleder i Odense 1. ward. Han afløser på posten, br. Finn Kreiberg, - som har tjent i denne kaldelse gennem flere år.

Aarhus ward. Ved wardskonferencen d. 30. april 89 blev br. Sv. Wanner-Olsen kaldet som ny biskop i Aarhus ward. Sv. Wanner-Olsen har tjent i stavens højråd gennem mange år og har i den periode tillige været stavens søndagsskolepræsident.

Han afløser biskop Bjarne Bidstrup som på udmærket vis har ledet wardet sammen med rådgiverne br. Jens Lind Jensen og br. Kaj Harder.

Den nye biskop har valgt at fortsætte samarbejdet med de samme to rådgivere.

Indsatsen belønnes...

I forbindelse med påsken har der i 10 af stavens 13 enheder været gjort en ekstra indsats på missionsområdet.

Der blev uddelt ca. 8000 løbesedler i de berørte byer.

Løbesedlernes budskab, bygget op omkring påsken, var at betragte som en lille »appetitvækker« for de grundlæggende religiøse værdier, beregnet for den enkelte medborger eller familie.

Indsatsen resulterede i uddelingen af 294 eksemplarer af Mormons Bog, og der er truffet mange gode aftaler for fortsat undervisning.

Helt konkret, ca. en måned efter at denne aktivitet blev startet op, kan vi glæde os over to nye medlemmer. □

Målsætning

Sidste gang vi havde apostelbesøg, - fik vi den udfordring at vi skulle sætte dato på hvornår den enkelte gren skulle være et ward, hvornår det eksisterende ward skulle deles og hvornår Aarhus stav skulle blive til to.

Følgende enheder har på nuværende sat følgende mål:
Randers til ward 1.1.1994
Horsens til ward 1.1.1995
Sønderborg til ward 24.10.1992
Esbjerg 2. ward 1.1.1995
Fredericia 2. ward 1.1.1995

Stavens deling er, som tidligere meddelt, målsat til den 1.1.1995.

Vi får virkelig travlt denne nytårsmorgen i 1995. □

Kalendernyt

UV uddannelsedag

Det er blevet godkendt at der afholdes en uddannelsesdag for de 18-30 årige i Aarhus stav d. 9.-10. nov. 89.

Til uddannelsesdagen vil der komme UV'ere fra Göteborg, Oslo, København og Aarhus stave. □

Nordisk spejderlejr 1991.

Oslo stav indbyder til fælles nordisk sommerlejr for drengene i Norge.

FESTINORD genopstår på prøve i 1990

Festinord som vi kender det fra de gode gamle dage vil genopstå på prøve i 1990, - og afholdes i sommerferien i 1990 i Göteborg.

Dog vil det nu kun være for aldersgruppen 14-18 årige i modsætning til tidligere.

Norge, Sverige og Danmark deltager, - hvorimod Finland endnu ikke har taget endelig stilling. □

Nye kaldelser

Finn Kreiberg er blevet kaldet som højpræsternes gruppeleder i Odense 1. ward.

Han afløser på posten br. Niels Ove Andersen, som har tjent i denne kaldelse fra oktober 87.

Biskoppen i Odense 1. ward har kaldet en ny assistent til afløsning for Michael Andersen, som efter sin studentereksamen flytter fra byen.

Nykaldet er br. Kurt Balazs.

Br. John Larsen er kaldet som assisterende wardssekretær i Odense 2. ward. □

Missionering

Stavens missionspræsident, br. Jørn Holm Bendsen glæder sig over at medlemmerne har større og større forståelse for missioneringen. Flere involverer sig i arbejdet sammen med fuldtidsmissionærerne. Vi glæder os over at vi nu har missionsledere i de små enheder som Sønderborg og Skive/Viborg.

Selv om vi ikke kan vise store dåbstal lige nu, - så føler jeg at der er en større positivitet end tidligere, - hvorfor jeg tror at fremgangen ligger lige om hjørnet, slutter stavens missionspræsident. □

Hjemvendte missionærer

Claus Michael Rath, Frederikshavn Gren er netop hjemvendt fra mission i Norge.

Br. Rath har kun været medlem af kirken i 3 1/2 år, - og kommer fra et meget hårdt miljø, - hvorfor hans omvendelse til kirken har været en total omvæltning fra noget meget dårligt, til noget meget godt og positivt.

Han har på sin mission udviklet sig til at blive en sand Herrens tjener med faste mål og forpligtigelser overfor det arbejde han var kaldet til. Han har gennem sit arbejde udviklet mod, lydighed, ansvar, standhaftighed og humor og står med denne baggrund rustet til

at være og blive en dynamisk leder i kirken.

Han lagde vægt på at finde det positive i sine medmennesker, - og gav udtryk for hvor vigtigt dette var for succes på hans mission.

Claus Rath gav udtryk for vigtigheden af at medlemmerne involverede sig i missioneringen. I Norge havde br. Rath været med til at udvikle en handlingsplan for, hvad man kunne gøre for at sprede evangeliet til sine medmennesker.

Claus Rath var på mission fra Januar til marts 89.

Sussanne Ring Andersen, Odense 1 ward har været på mission i Irland.

Str. Sussanne Andersen har også kun været medlem af kirken i ca. 3 år.

Str. Ring Andersen gav udtryk for den store glæde og udvikling hun havde haft som missionær. Det irske folk var meget troende, - og overvejende positive overfor missionærerne og det budskab de bragte. I de store byer som Dublin og Belfast var det lidt mere problemfyldt, - fordi man der, - grundet religionskrigene, - vogter lidt mere på hinanden, - og vil næppe give udtryk for hvad de tror og føler.

Det kræver styrke og tro når man møder modgang, - døre der smækkes i og folk som højlydt har bortvist os, fortæller str. Ring Andersen, - men jeg og min missionærkammerat lærte at ryste det negative af os og istedet søge styrke ved at lytte til ånden og gennem fortsat studium af evengeliet. Faste og bøn har været et uundværligt redskab på min mission, - og jeg har fået et stort vidnesbyrd om vigtigheden og betydningen af faste principper.

Str. Sussanne Ring Andersen har været på mission fra oktober 87 til april 89. □

Vestkøbenhavn 1787
Familiehistorie for tusinder

Kjeld og Britta Rasmussen og sønnen Joseph med en slægtstavle mellem sig.

Folketælling er i forskelligt øjemed blevet anvendt igennem tiderne. Een af de første som er virkelig veldokumenteret fandt sted for omtrent 3300 år siden da Moses førte sine landsmænd ud i ørkenen og bort fra Ægyptisk trældom.

Medens vore forfædre levede langs de solbeskinnede kyster i broncealderens milde Danmark, har tællingskommisærerne haft travlt med at optegne de mange tusinde våbenføre mænd i den store israelske teltlejr på Sinai halvøen. Resultatet kan ses i den 4de af Moses dagbøger som han omhyggeligt førte i de 40 år han var profet og leder i Israel.

Vi skal godt 3000 år frem i tiden for at finde en lignende mandtalsliste i Danmark. I de Oederske efterretninger fra 1771 er husfaderen nævnt med alder og stand.

Folketællingen 1. juli 1787 er den første samlede registrering hvor hele husstanden, med forældre og børn samt tjenestefolk og eventuelle lejere (inderster), blev optegnet.

Kjeld og Britta Rasmussen har sammen med deres 5-årige søn Joseph skrevet familiehistorie.

Familiehistorie som har budskab til tusinder af danske familier med rødder i det store vestkøbenhavnske område som deres folketællingsudskrift fra 1787 omfatter.

Kjeld Rasmussen som tidligere har udgivet lignende samlinger fra Ringsted og Tybjerg herreder, syntes nu at det var på tide og tage sig af det område hvori han og hans hustru har henlevet de fleste af deres lykkelige stunder.

Sammen med Joseph tog de fat på opgaven. Kjeld foretog udtydningen af de gotiske dokumenter og renskrev dem på maskine, medens Britta læste korrektur og Joseph assisterede ved computeren under indtastningen af de næsten 50.000 data som navneregisteret omfatter.

De fortæller at det har været en god oplevelse, at arbejde sammen om opgaven, og ser nu frem til at indsatsen vil blive til glæde for mange slægtsinteresserede.

Bogen er udformet som letoverskuelige maskinskrevne lister, som er tro kopier af de originale lister, som blev skrevet med gotisk håndskrift af 12 forskellige præster, som dengang havde ansvaret for områdets 42 landsbyer.

Det er ikke kun tørre tal og personnavne, som præsterne har nedskrevet, men også detaljer som i et tydeligt sprog fortæller om social, såvel som sundhedsmæssig status:

Yderst fattig, modtager nådebrød, vanvittig, uægte barn for blot at nævne nogle betegnelser som ofte blev anvendt.

Folketællingen blev foretaget af datidens præster, der benyttede sig af gotisk håndskrift, - en skriftform som de fleste mennesker idag har svært ved at læse. Landsarkivets samlinger er derfor vanskeligt tilgængelige for størstedelen af nutidens danskere.

Navneregister, et nyttigt og hurtigt arbejdsredskab

- Aldrig tidligere har familiehistorie betydet så meget som idag, siger Kjeld Rasmussen. De fleste mennesker er blevet grebet af et ønske om, at vide noget mere om deres forfædre.

De godt 8000 personer, som er optegnet i denne registrering, har skønsmæssigt 200.000 nulevende efterkommere. Ialt indeholder bogen 40.000 data.

Dette er en naturlig konsekvens af at 8 til 10 slægtled har henlevet deres liv i denne periode. - I denne forbindelse kommer vi ind på et andet interessant aspekt, som gør 1787-tællingen særlig værdifuld for slægtsforskeren, idet en person på 50 år kan finde ca. 100 »levende« aner i 1787 medens en skoleelev kan finde 200 til 300.

Folketællingen den 1ste juli 1787 fandt netop sted et år før stavnsbåndets ophævelse. Registreringen, som blev foretaget for hver enkel husstand i de 18 sogne, med forældre, børn, tjenestefolk og eventuelle aftægtsfolk, blev optegnet med navn og alder samt familiær stilling og social status.

Der kan derfor hentes et væld af oplysninger af både familiehistorisk såvel som lokalhistorisk værdi i bogen.

Interessant er det iøvrigt at se, hvorledes der er udfoldet stor opfindsomhed i valget af drengenavne, hvoraf ikke mindre end 143 forskellige er repræsenteret, medens der fandtes 91 pigenavne. Af efternavne var der 358 forskellige.

Foruden navneoversigten er der også udarbejdet en aldersstatistik, hvoraf mange interessante detaljer kan udlæses. Det kan f.eks. ses at kun 48 personer (1/2 %) i 1787 var over 80 år, heraf var de fleste iøvrigt kvinder. Den ældste var dog en mand på 96 år.

Med et minimum af historisk basisviden og lidt fantasi, bliver de mange personnavne på det nærmeste »levende«: - Den 70-årige Joen Joensen og hans hustru Karen Nielsdatter har måttet slide i det for at rydde den gårdsplads, som de bebor.

De to ældre mennesker passer endvidere deres 3-årige barnebarn, som er født udenfor ægteskab. En detalje som datidens præster lagde særdeles stor vægt på.

- Den 54-årige Arent Nielsen lever af at flække sten, men kan ikke skaffe brødet til sin 32-årige hustru og deres fire mindreårige børn Sidse, Niels, Hans og Jens, som derfor er henvist til at tigge for at supplere den ringe indtægt, som faderens stenhuggeri kan indbringe.

- Den 54-årige daglejer Peder Larsen, som bor til leje hos husmand Jens Nielsen, har sikkert ikke været nem at leve sammen med.

Hans kone har nemlig fået kongens særlige tilladelse til at »bo for sig selv«!

Dette er blot et lille uddrag fra nogle få familiers hverdag i sommeren 1787.

Parcelhus/Gårdhistorie

Parcelhusejere har tid efter anden spekuleret på hvilke forgængere, der har været på ejendommen. Dette spørgsmål lader sig også besvare, for så vidt som gårdnavne og matrikelnumre er anført udfor de enkelte gårdmænd, som levede i 1787.

Gårdnavne og matrikelnumre, som for de flestes vedkommende er af nyere dato, er fremkommet gennem samarbejde med 10 lokalhistoriske arkiver i området.

Navneregistret til den nye bog er udarbejdet med teknisk bistand fra Ledøje-Smørum Pædagogiske central, som har stillet sig til rådighed med udlån af computer.

Registerudskriften, som har fundet sted på centralens laserprinter, er tydelig og overskuelig, som en almindelig telefonbog. □

Kjeld W. Rasmussen

Svar på månedens spørgsmål:

Det menes at Samuel H. Smith, en af profetens brødre var den 3. person der blev døbt i denne uddeling.

(Kilde: History of the Church 1:44)

2 familier i København stav og deres liv med de grønne og hvide GUF basketball farver

De to familier - 2x3 generationer - klar til træning. Indsat i hjørnerne, Ann-Mari og Lasse som er på mission og David der var i USA da billedet blev taget.

Hvad har 2 børnerige familier i København tilfælles foruden mange børn. Nemlig: en ugentlig vask af et bjerg af grønt og hvidt sportstøj.

Det hele begyndte i 1956 da Kenneth Anderson tog på mission til basketball-spillets U-land, Danmark. For at afhjælpe denne akutte nød hjalp missionærerne de lokale danmarksmestre i den ædle sport med at forbedre teknikken. Ved en af disse dyster besluttede missionærerne at overrække deres modstandere et eksemplar af Mormons Bog, hvori de havde skrevet deres navne. En af modtagerne var Per Meilsøe, som nu er biskop i Københavns 3. ward.

Kenneth Anderson, som senere blev dansk gift, vendte for 19 år siden tilbage til Danmark og er nu 1. rådgiver i Københavns 4. ward.

Men her slutter historien ikke. Per Meilsøe mødte sin brud gennem basketball. De var dengang begge på deres respektive landshold. De fik 6 børn, som alle blev opdraget til at håndtere en basketball, selvom Kirsten tit har følt at bolden tog for meget af alles tid. Da alle også i vuggegave fik en højde som Runde Tårn (ihvert fald drengene) var det nemt at spå, at de alle blev gode basketball-spillere. Lasses ambitioner var en landsholdsplads ligesom far! Det nåede han, plus et scholarship til Snow College i staten Utah. Storebror Jan var både før og efter sin mission trofast mod GUF og er stadig en af hjørnestenene på herreholdet, der lige er rykket op i 2. division. I begyndelsen af 70'erne vandt GUF 2. division øst (med Per på GUF og Kenneth for Viby, Århus,) og derved mulighed for at rykke op til 1. division men fordi de ikke vil spille om søndagen måtte de fortsætte i 2. division.

Søster Pia spiller på dameholdet som sidste år var i 2. division for en kort bemærkning. Lillebror David har forbedret stilen kraftigt i USA på High School. Per har gennem alle årene været aktiv i GUF enten som spiller, træner eller »provokerende« tilskuer.

Kenneth Anderson, 52 år er stadig aktiv spiller på GUF II hvor han sammen med svigersøn Kenn Madsen og svoger Henrik Als (GUF's utrættelige formand/manager) og sine andre medspillere vinder over alle der tør stille op i deres række.

Dameholdet har 3 spillende Andersoner; Ann-Mari (som har spillet med landsholdstruppen), Heidi og Marion (bedst kendt som Als), sidstnævnte er dog bedst på udskiftningsbænken. Peter kan slet ikke få nok, så han spiller helst både på GUF II, GUF ynglinge og er hjælpetræner.

Det yngste skud på Meilsøestammen, barnebarnet Christian begynder på mini hold til næste år, hvorimod Kenneth's yngste Daniel, 8 år og barnebarn Christian også 8 år samt nevø Lasse havde deres debut i år. De har tabt alle kampe i år - STORT - men de giver ikke op.

Lasse Meilsøe og Ann-Mari Anderson kommer begge hjem fra mission til oktober 1989.

Ved sidste stavskonference fik vi at vide, at Københavns Stav lå meget højt i deres ungdomsarbejde. Det tør siges at man bl.a. kan takke lederne i GUF basketball for meget af dette. Sunde fysiske aktiviteter giver godt fællesskab, som gør det nemmere også at have et godt åndeligt fællesskab. □

»Hvorfor vil du bytte fugle?«

(The Friend).

Afmærk dine missioneringsanstrengelser

(Lad et mærke være din missionær)

Et interview med Lanny Owens, som hjælper andre til at læse i Mormons Bog på 1½ time. Latter-Day Sentinel - Kathy Hansen.

I Mesa, Arizona sidder en missionærminded mand, som ikke alene forventede at folk skulle læse Mormons Bog, når de fik den, men også havde i sinde at hjælpe dem til i første omgang at fange ånden i den fantastiske bog.

Han siger: »Evangeliet er sandt, rent og lige ud ad landevejen. Sandheden er til rådighed for hele verden. Alligevel er der mange af Guds børn som endnu ikke er stoppet op for at lytte til budskabet.

Hvis vi kunne præsentere sandheden til dem på en ganske enkel måde, ville de måske tage sig tid til at læse og opnå et vidnesbyrd om sandheden af evangeliet.«

Denne overbevisning førte ham til en metode at afmærke Mormons Bog på, en metode som også er introduceret i Danmark, fordi Lanny har stillet sit system til rådighed for alle bl.a. ved at distribuere en videooptagelse til kostpris. Han er ikke helt uerfaren som missionær. På sin mission i de nordvestlige stater i USA døbte han og hans kammerat 82 på en måned.

I 1967 blev han sendt til Vietnam og hans far gav ham en velsignelse og lovede ham at han aldrig ville komme til at rette sine våben mod fjenden. Så længe han var i Vietnam var han altid 15 til 30 minutter foran eller bagved enhver aktion. Han tilbragte sin tid med at undervise soldater bag sandsække, i skyttegrave og i skyttehuller.

Bror Owens kærlighed til at dele evangeliet har altid overmandet hans frygt for at blive afvist. Da han begyndte at sælge livsforsikringer for 15 år siden udviklede han en missioneringssamtale der resulterede i 20 dåb.

De forædlende oplevelser hjalp bror Owen til at udvikle sin afmærkning af Mormons Bog, udarbejdet så ethvert ikkemedlem ville kunne have en positiv fornemmelse af skrifterne.

Hellere end at forvente at alle vil læse Mormons Bog i dens helhed, udvalgte Lanny 60 nøglepassager fra bogen. De vil give undersøgeren en forståelse af Mormons Bog og dens indhold, og hvor betydningsfuld den er - og det kun på ca 1½ time.

Idet man begynder med 1 Nephi 1:13 bliver hvert skriftsted afmærket og læseren henvises til næste skriftsted i rækkefølgen.

»Det er det, der er formålet med programmet: at få interesserede til at bruge 1½ time på at læse de afmærkede skriftsteder. Derpå kan Helligånden bære vidnesbyrd for dem om at bogen er sand. Hemmeligheden er, at du ikke bare forærer en bog. Jeg gør nemlig det, at jeg siger, at jeg på 9 minutter kan forklare, hvorfor bogen hedder Mormons Bog og tilbyder dem bogen, fordi den er hellig for mig.

Min forklaring indeholder lidt om profeter, Lehis rejse til Amerika, Kristi ankomst til det samme sted og Joseph Smiths beretning om Mormons Bog,« forklarer Lanny Owens.

Efter at broder Owens havde foræret mere end 200 eksemplarer (det var da han holdt op med at tælle), begyndte han at dele denne teknik med missionærer og medlemmer. Meget passende virkede han som stavsmissionær og som missionsleder i Mesa vest.

I de sidste par år har han, efter invitation, talt ved mere end 100 nadvermøder, firesides m.v.

En travl søndag da han havde talt ved 4 nadvermøder og en fireside sagde han til sig selv: »Hvordan kan jeg sprede mig selv endnu mere?« Svaret var, ved at udgive en videokasette.

Den idé, han har udviklet, er blevet udbredt ved hjælp af mund-til-mund-metoden til fuldtidsmissionspræsidenter over hele verden. Det er blevet til flere hundrede videokasetter, og næsten 50 missioner bruger nu hans metode. Bror Owens mål er at hjælpe 500 medlemmer til at bringe en ven eller familie ind i Kirken.

»Grundlaget for programmet er dette: Allerførst skal vi have medlemmerne til at afmærke en Mormons Bog og læse den for at få fornyet vidnesbyrdet om bogen. Ethvert medlem som vil gøre det og give deres afmærkede bog videre vil få en åndelig oplevelse. Det lover jeg.

På vores egen rolige måde kan vi få andre til at elske denne bog ligesom vi selv gør det,« slutter bror Owens. □

Hvordan afmærker man de mest betydningsfulde steder i Mormons Bog.

Se skema næste side.

MORMONS BOG

En beretning
skrevet af Mormon på plader,
taget fra Nephis plader

Beretningen er derfor en forkortelse af Nephis folks optegnelser og af lamanitternes – Skrevet for lamanitterne, som er en levning af Israels hus og ligeledes for jøder og ikke-jøder – Skrevet på befaling og ved profetiens og åbenbaringens ånd – Skrevet, forseglet og gemt ved Herren, for at den ikke skulle blive ødelagt – For at komme frem ved Guds gave og kraft for at blive udtydet – Forseglet af Moroni og gemt i Herren for i rette tid at komme frem ved ikke-jøderne – Oversættelsen deraf ved Guds gave

Ligeledes et uddrag af Ethers Bog, som er en beretning om Jareds folk, som blev spredt, da Herren forvirrede folkenes sprog, dengang de var ved at bygge et tårn for at nå himlen – Denne bog skal vise resten af Israels hus, hvilke store ting Herren har gjort for deres fædre, og give dem kendskab til Herrens pagter så de ved, at de ikke er forstødt til evig tid – Og ligeledes overbevise jøder og ikke-jøder om, at Jesus er Kristus, den evige Gud, som åbenbarer sig for alle folk – Og om der nu skulle findes fejl, da er de af mennesker, fordøm derfor ikke, hvad der hører Gud til, så I kan findes uplettede for Kristi domstol

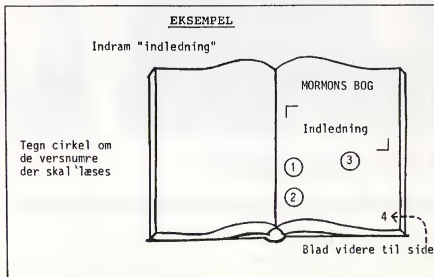
Oversat af JOSEPH SMITH JUN

Syvende danske udgave

Udgivet af
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige
Danmark

Formål med afmærkning: Hjælpe sandhedssøgeren til hurtigt at føle værdien af disse hellige skrifter

Side nr. i 7. danske udgave 1986:	Vers:	Ord tilføjes i margen:
1	Indledning, 1-3	
4	7	
13	1-2	
14	3-6 (kap.9) + indled. (kap.10)	
17	27, 32-33	
48	14-17	
49	22-27	
51	4	
52	15-20	"Nephis Salme"
53	21-35	
83	23-24	
86	Indledning	
91	29-31	
92	3-13	
93	14	
94	5-8	
95	9-20	
96	21, 8-9	
125	17, 22-24	
127	36-41	
131	16-25	
132	26	
138	13, 17	
146	12-13	
147	14-24	
150	21-27, 1	
151	5, 7-8, 10	
154	26-27	
155	28-29	
179	28-31	
189	45-46	
192	14-15	
193	16, 23-24	
251	5	
252	13-21*	Tro (*ved vers 21)
253	26-28	
254	38-43	
260	6-14	Almas omvendelse
261	15-24	
264	35-37	
269	11-14	Hvad sker der efter døden?
271	13-15	
311	25-26	
312	27	
315	39-40	
335	23-26	
336	29-32	
355	Indledning, 1-5	
356	20	
357	21-25	Tegn på Kristi død over den vestlige halvkugle
361	4-12	
362	13-21	
376	Indledning	
378	Indledning	
380	Indledning, 1-11	Dette er det vigtigste kapitel i Mormons Bog
382	33-35, 37-38	
388	16-20	Se Johannes Evangeliet 10:14-16
389	21-24, Indledning	
393	15-28	
394	29-33	
395	13-23	
396	Indledning, 1-3	
397	4-9	
406	3-8	
411	6-7	
439	Indledning	
440	2-4 (kap.5)	
452	23	
453	24-29	
465	Indledning	
466	10-17	Små børn behøver ikke blive døbt
467	18-20	
470	3-5	Dette er et helligt løfte. Læs det nøje.
471	32-34	(SLUT)

UV's påskestævne

Påskestævnet 1989 løb af stabelen fra den 22. til den 25.3. i Allerød, men til al held ikke ud af hænderne på arrangørerne Karin Petersen og Michael Jakobsen.

Stævnets mål/motto var: At finde det bedste i andre. Dette prøvede man at opnå med forskellige aktiviteter der strakte sig lige fra work-out til vidnesbyrdsmøde.

Udover de »obligatoriske danse«, var der bl.a. workshops med emner som Dødehavsrullerne, Missionærarbejde, Træk på himmelens kræfter, Farveanalyse, Skabelse-evolution.

Måske fandt vi ikke alle det bedste i hinanden på stævnet, dertil var det for kort.

Men vi tog hjem med en bedre viden om, at vi endnu havde noget af det bedste til gode.

Lad der her bringes en stor tak til alle de venlige og kompetente mennesker der var inddraget i planlægningen/udførelsen, og som gjorde stævnet til en succes. Og en endnu større til vor kærlige himmelske Fader, der så rigt udøste sine velsignelser over stævnet og dets deltagere.

Tak for det bedste Påskestævne gennem årene. □

Helle Frederiksen.

Hvornår begynder musikken mon?

En »vilter« dame blev 90

Viktoria Angelica Tideman blev født i forrige århundrede, i 1899. Og 17 år gammel stiftede hun 1. gang bekendtskab med Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ved, at hun lærte sin tilkommende mand at kende. Hans forældre var medlemmer, og søster Tideman blev straks betaget af sin svigerfar, den af nogle endnu kendte Ole C. Petersen. Han var en meget from mand, der virkelig vidste meget om Kirken og evangeliet, og meget hurtigt tilsluttede hun sig Kirken. Det var dengang den lå i Korsgade. Gad vide om ikke Viktoria er en af de sidste fra den tid?

Det var også dengang kirkesalen blev opvarmet ved hjælp af en stor sort kakkelovn. Forholdene var meget små, men sammenholdet meget stort, så da kirken flyttede til Priorvej i 1931 var glæden stor. Jo, Kirken har udviklet sig i de mange år søster Tideman har været medlem.

»Jeg har altid været religiøs og bedt til Gud, så det var ikke svært at modtage evangeliet«, siger søster Tideman. »Men jeg havde svært ved at bruge al den tid jeg ønskede i Kirken, for dengang måtte jeg vaske for folk, gøre trapper rene o.s.v., for sammen med min mand at kunne klare alle udgifterne. Men jeg har en overgang været rådgiver i hjælpeforeningen«.

Tillykke med de 90 og tak for dit altid gode humør og varme smil, og vi ønsker at det må være muligt for dig at få dit ønske opfyldt med at komme til templet snart. □

Jørgen Ljungstrøm

Koret nærmer sig en milepæl

Søndag den 16. juli vil Tabernakelkoret nå endnu en milepæl, når det i 60 år uafbrudt har sunget til søndagens radioprogram »Music and the Spoken word«, hvilket er det program, som er blevet udsendt længst i den tid, der har været radioudsendelser i Amerika.

Begivenheden vil blive fejret ved korets sædvanlige halvtimes udsendelse over CBS radio og KSL tv-station klokken ni om morgenen. Umiddelbart efter følger en halv times mindeudsendelse over KSL.

Koret anmoder dets lyttere verden over at give deres bidrag til højtideligheden, ved at fortælle om deres oplevelser med og viden om de radioudsendelser som de har overværet gennem årene.

Herold Gregory, der er behjælpelig med det administrative i koret, sagde, at enhver, som har haft eller kender til særlige, meningsfyldte oplevelser, eller hvis liv er blevet berørt af udsendelserne, kan sende en skriftlig beretning om det til Mormon Tabernacle Choir, 50 E. North Temple, Salt Lake, Utah 84150.

Fotografier eller andet af særlig værdi, bør ikke medsendes uopfordret, da det kan ske, at de ikke vil blive returneret, sagde Gregory. □